XXIX. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. DECEMBER 27.

Várnai György rajza

— *Anyu, matekból megbuktam, de szexuális ismeretekből osztályelső vagyok!*

KEDVES LUDAS!

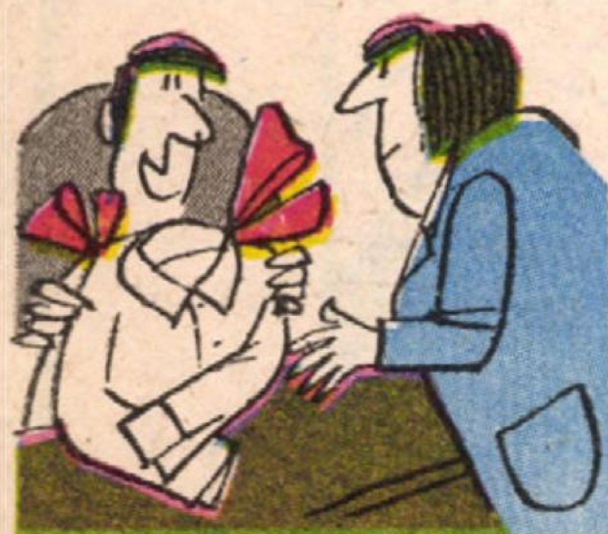
EGY, KETTŐ...

1.

A Patyolat mostanában színes papírpántlikával felcicomázva adja vissza az ingek egy részét. A fehér papírszalagon piros és kék betűkkel nyomtatottan ez a kedves, udvarias hangú figyelmeztetés olvasható:

„Örülünk, hogy szolgálatára állhatunk. Kérjük azonban, ha legközelebb inget vásárol, közölje az eladóval, hogy Ön a Patyolatnál mosat. Vásárolja azt az inget, amely mosodában is mosható!"

Megfogadom én a Patyolat tanácsát szívesen, közlöm is az eladókkal

minden esetben, hogy a Patyolatnál mosható inget szeretnék. Csak egy baj van. A fehérneműosztályokon szolgálatot teljesítő, kedves, mosolygós lánykák közül a legtöbbnek gőze sincs arról, melyik ing mosható gőzmosodában, s melyik nem. Négy-öt eladót végig kell kérdezni, míg akad valaki, aki mosás ügyben szakértő.

Így hát kénytelen leszek legközelebb a mosásba adandó ingeket én is felpántlikázni, s a papírszalagra ráírni:

„Kedves Patyolat! Örülök a jó tanácsnak. Kérem azonban, hogy közölje a kereskedelemmel: sokkal több szakképzett eladóra volna szükség az ingosztályokon, olyanokra, akik határozottan meg tudják mondani, melyik inget lehet a Patyolatba vinni, s melyiket kell a kis patakban mosni."

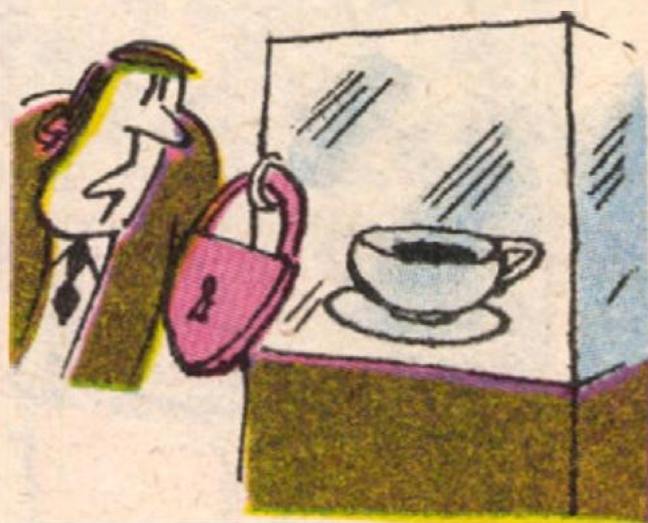
2.

Idejében szólok...

A művelődési házakban most állítják össze a jövő évi programot. Kérem a tisztelt igazgatókat, hogy a műsorok összeállításánál legyenek tekintettel a művelődési ház büféjének nyitvatartási idejére, s ahhoz alkalmazkodjanak.

Kezdetben, valaha, ezek a büfék alárendelt szerepet játszottak, az volt a feladatuk, hogy előadások, rendezvények szünetében hűsítővel, cukorkával, ropogtatni valóval lássák el a nagyérdeműt. Azóta nagyon sok helyen szárnyra kaptak ezek a büfék, önálló életet élnek, olyankor is nyitva vannak, amikor a művelődési házban egyébként teljes csend honol. Sőt... De erre hadd mondjak egy konkrét példát.

December 11, Hajdúböszörmény, központi ORI-műsor a művelődési házban. Minden jegy elkelt, ötszáz ember a nézőtéren. Igen ám, de kedd van, a ház büféjének a hivatalos szünnapja. A kávéfőzőnő öt órakor bejön, befűti a gépet. De nem jön a fő-

nök a kulccsal, nincs aki kiadja a kávét, s az egyéb árut. Ötszáz ember egy korty kávé vagy hűsítő nélkül marad egész este.

Hasonló eset máskor, s máshol is előfordult már. Épp ezért tanácsolom jó indulattal az igazgatóknak: a büfé szünnapjára ne tervezzenek műsort.

Volna még egy megoldás: a büfék nyitvatartását igazítsák a ház programjához. De ez, azt hiszem teljességgel elképzelhetetlen. Elvégre nem a büfé van a közönségért, hanem fordítva.

(r)

A VEKKER ÉBRESZTÉSE

Két megbízhatatlan ébresztőóránk mellé vettem egy 190 forintos, 11 köves órát, a győri Centrum-áruházban. A szombathelyi klímát azonban nem bírta, alighogy hazavittem, megállt. Másnap már a Műszeripari Javító KTSZ Köztársaság téren levő órásrészlegénél kísérleteztem az elcsendesedett vekker ébresztésével, vagy esetleg a cseréjével. A cseréről lebeszéltek: gyors garanciális javítást ígértek.

Ismerve a szombathelyi órások időszámítását, csak egy hét elteltével érdeklődtem. Közölték, hogy még nem került rá a sor. Ismételt kérésemre utánanéztek az órámnak, és akkor jött a meglepetés. A részlegvezető közölte, hogy az óra tengelye törött és erre a garancia nem vonatkozik. Ha megjavítják, 30 forint lesz a díja. „Sajnos — mondta —, ezt a hibát átvételkor nem vették észre, mert hasrafordítva az óra jár, csak akkor áll meg, ha talpra állítják, amire igazán nem gondolhattak előre. Nekem kellett volna — mondta — elővigyázatosnak lennem a vásárláskor."

Mit volt mit tennem? Felajánlottam a 30 forintot a mielőbbi javítás érdekében, ugyanakkor kértem a panaszkönyvet is. Erre megsértődtek. A részlegvezető azonnal vissza akarta adni a szétszedett óra darabjait, mondván, hogy aki a panaszkönyvbe ír, annak pénzért sem javítanak órát. Tehát vagy fizetek és csendben maradok, vagy vihetem az órámat Győrbe. Aztán majd megtudom — mondták —, mi jár az akadékoskodásért, hiszen úgysem tudom bizonyítani, hogy nem én törtem el az óra tengelyét. Alkura fogtam hát a dolgot, kértem, írjuk le mi történt, küldjük el a kereskedelemnek, cseréljék ki ők az órát. Kaptam is indigót, de aláírást nem, mondván, minek a kereskedelemnek minderről tudni.

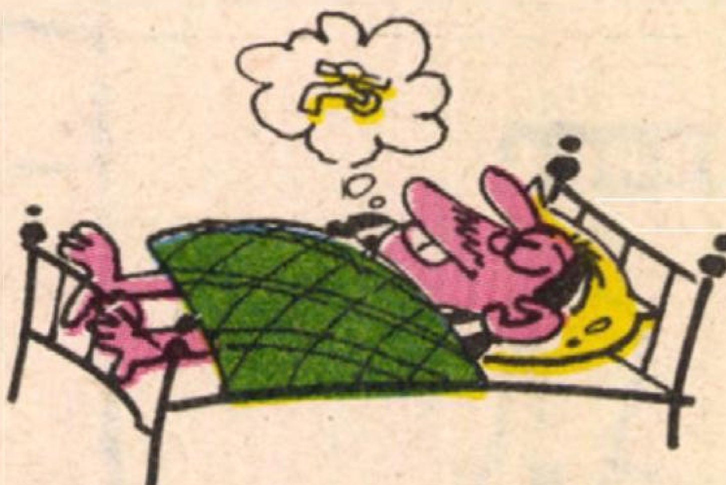
Most itt állok óra nélkül, levágott garanciajegygyel és az órásboltban hagyott szétszedett órával, amit még pénzért sem javítanak meg egy ilyen csúnya, kötekedő vevőnek.

Vincze Csaba
Szombathely,
Savária u. 9.

VÍZ, VÍZ...

Még augusztusban befizettem a II. számú Víz- és Csatornamű Vállalat soproni pénztárába 700 forintot, előlegként, s megrendeltem a vízvezeték bekötését az udvaromra. Azóta hetenként reklamálok, s mindig udvarias ígérgetést kapok, hogy legyek türelemmel, napokon belül elvégzik a munkát. Szomszédomék csak néhány héttel ezelőtt fizették be az összeget, s egy héten belül bekötötték a vizet az udvarukba. Nekem miért kell ilyen sokáig várnom?

Varga Józsefné
Balf

Fonyódligeten, a Vörösmarty utcában, hét család ket és fél év óta várja, hogy víz legyen a nyaralójában. Még 1971. május 18-án befizettünk a fonyódi tanács számlájára családonként 1200 forintot a vízvezeték kiépítésére. Azóta is hiába várunk, a víz még mindig nem érkezett el hozzánk. A nyárra vajon megjön?

Lehel István
Bátaszék

A CÍMZETT VÁLASZOL

FŰTÉS

A „Még mindig nem fűtik a sződligeti várótermeket" című cikkben foglaltakat a legnagyobb gondossággal megvizsgáltuk. A vizsgálat megállapította, hogy a váróterem rendszeres fűtése csak november hó 14-én kezdődött, mivel előzetesen, betegség miatt, a megállóhely málházója — aki a fűtést végzi — nem teljesített szolgálatot. A meglepetésszerű ellenőrzések alkalmával a váróterem fűtve volt.

Az utastájékoztató berendezés bekapcsolása Göd és Vác között csak egy külön vezeték biztosításával oldható meg. Maga a berendezés már rendelkezésre áll. Rendszeres üzemeltetésére az intézkedéseket megtettük.

Az igazgatóság területén működő takarító- és épületgondozó csoportot utasítottuk, hogy az elkövetkező napokban Sződligeten általános nagytakarítást végezzen. Szükség esetén egyes helyiségek festését vagy meszelését, továbbá a felmerülő lakatos-, asztalos- stb. munkákat is végezze el.

A jövőben rendszeresen ellenőriztetjük a megállóhely várótermének fűtését.

Fülöp Lajos
csoportvezető,
MÁV Budapesti Igazgatósága

KUPAK

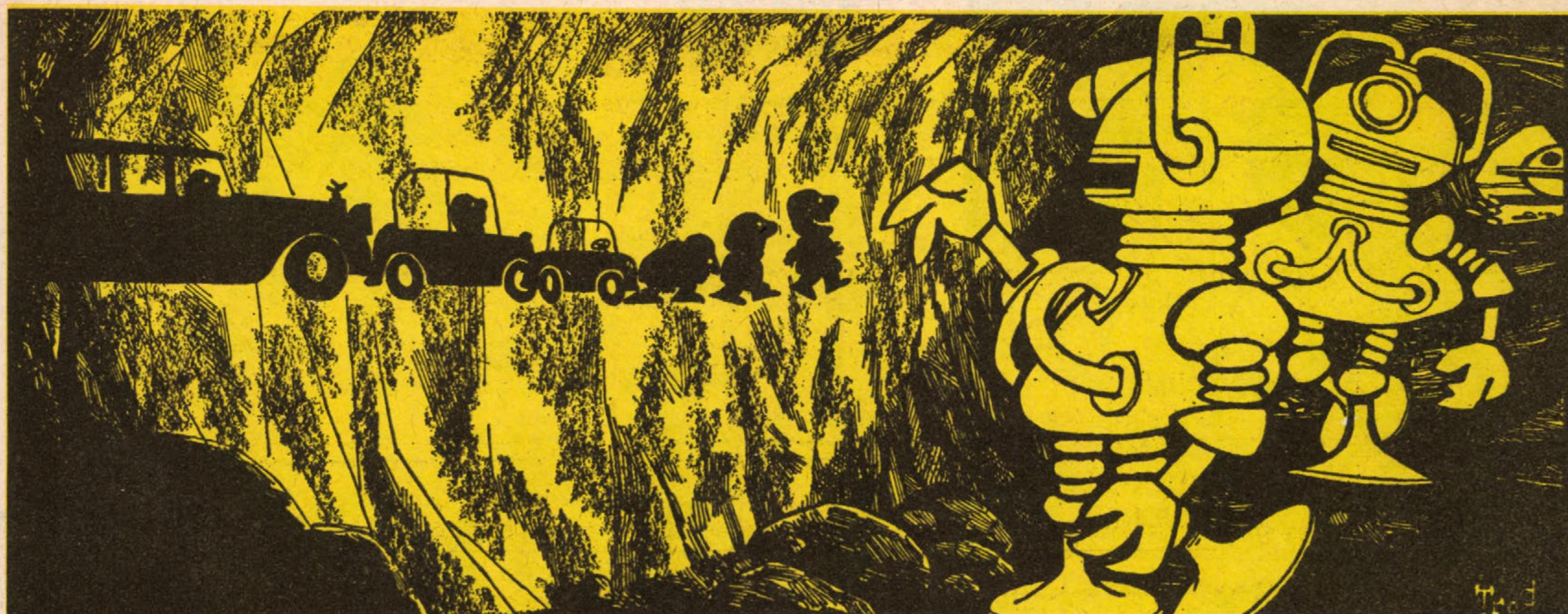
A műanyag kupakok ügyében írt cikkükre az alábbiakat közölhetjük:

Az utóbbi időben a parafa beszerzési ára többszörösére nőtt és ezért szükségszerű volt az üvegeknél más zárási mód bevezetése. Több éves kísérlet után, számtalan műanyag kupak kipróbálásával jutottunk el a ma használt formáig, ahol már a zárás ugyan tökéletes, de a felnyitás valóban nehéz. Több intézkedést tettünk annak érdekében, hogy ezen változtatni tudjunk, de a szállító fél a könnyebben nyitható kupakokra vonatkozó kívánságunkat eddig még nem tudta teljesíteni.

Felügyeleti szervünk, a Borgazdasági Vállalatok Trösztje is bekapcsolódott a probléma rendezésébe és a zárókupakok egységesítése érdekében intézkedik.

Farkas Gábor
igazgató,
Pest megyei Pincegazdaság

KÉP A JÖVŐBŐL

– Látod, a XX. század végére az ember kerekei elsatnyultak és lábakká alakultak át... („The Observer", Anglia)

Pesti krimi

1

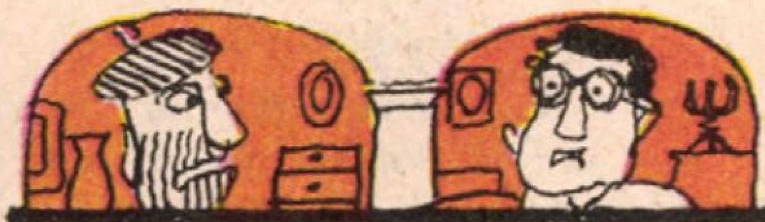
— Szepetneky Gézát keresem — mondta a borotválatlan arcú, svájcisapkás férfi, némi szorongással a hangjában.

— Parancsoljon, mit óhajt?

— Ez az ön villája?

— Igen. Az enyém. De miért érdekli ez önt?

— Ha óhajtja, megmondom — felelte tisztelettudóan a jövevény. — Én ma itten be fogok törni és mindent elviszek, ami a kezem ügyébe kerül...

2

— Maga megőrült! — csattant fel Szepetneky Géza. — Azt hiszi, hogy én tétlenül végig fogom nézni, amíg maga...

— Igen. Végignézi. Stukker van nálam. Még szegény nagyanyótól örököltem.

A betörő körülnézett a lakásban, majd így folytatta:

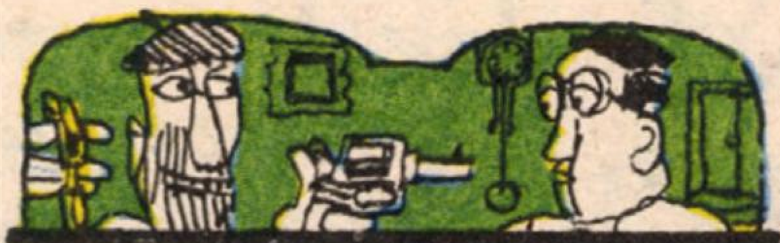
— Először is elviszem ezt a XVIII. századi festményt, aztán ezt a tojás alakú, nürnbergi órát, biztosan nagyon értékes, és ezt a briliánsokkal kirakott, zenélő dobozt. Nagyon kérem, készítsen ezekről a tárgyakról pontos jegyzéket. Apropó, van fényképezőgépe?

— Van.

— Akkor nem árt, ha lefényképezi őket.

— Lefényképezni? Minek?

— Hogy a szakemberek bemutathassák a Kék fényben: milyen holmik tűntek el a lakásból. Ezt a pecsétgyűrűt feltétlenül vegye fel a listára... Meg ezt a láncot... Szép, vastag aranylánc... Legalább húsz deka... Nem ugrálunk, kérem! Stukker van nálam!

3

— Nem fél? — kérdezte Szepetneky Géza. — Ha innen elmegy, felhívom a rendőrséget és néhány órán belül detektívek százai teszik tűvé magáért a várost...

— Önt se irigylem — felelte a betörő. — Ha ezeket a tárgyakat bemutatják a televízióban, ezer és ezer tévénéző kérdezi majd: „Ki ez a pasas? Miből vette ezeket a cuccokat?"

— A tárgyak egy részét örököltem, a többit pedig becsületes munkával szereztem meg.

— Én elhiszem. De a tévénézők nem fogják elhinni — mondta szomorú arccal a betörő. — Ezt a karkötőt is vegye fel a listára... Diktálom! A súlya cirka tíz deka, húsz darab, cizellált lapocskából áll...

4

— Nekem nincs mitől tartanom — mondta idegesen Szepetneky Géza. — Én...

— Tudom. Tudom. Ön tisztességes ember. Ez látszik is magán. De ha ezeket a tárgyakat bemutatják a televízióban, lesznek majd, akik azt mondják: „Álljon meg a menet! Nem kellene utánanézni ennek a Szepetneky Gézának, hogyan jutott hozzá ennyi..."

— Utánanézhetnek. Minden, amit itt lát...

— Nekem nem kell magyarázkodni. De arra készüljön fel, hogy az adás után beszédtéma lesz. Mindenütt magáról fognak beszélni: „Láttad a Kék fényt? Láttad azt a házat? Láttad azokat az értékes gyűrűket, karkötőket, láncokat, zsebórákat? No, ehhez mit szólsz? Hát nem fantasztikus?!"

5

Szepetneky Géza lerogyott egy karosszékbe és a tenyerébe temette az arcát.

— Fel a fejjel, öregfiú! — vigasztalta a rabló. — Néhány napig beszédtéma lesz, aztán elfelejtik.

— Van egy ajánlatom — mondta elkínzottan Szepetneky Géza. — Maga nem visz el innen semmit és én cserébe felajánlok magának egy bizonyos összeget....

— Na látja, erről lehet beszélni — felelte a betörő, miközben kényelmesen elhelyezkedett egy karosszékben. — Halljuk, milyen összegre gondolt?

6

— Mielőtt elbúcsúzunk — szólt a kertkapuban Szepetneky Géza —, ismételten leszögezem: nekem nincs titkolni valóm. Világéletemben tisztességes ember voltam.

— Tudom. Én fel is nézek önre... Dehát mit tehetünk?... Ilyenek az emberek, ilyen a világ, amelyben élünk — felelte nagyot sóhajtva a betörő, és lassú, csoszogós léptekkel elindult a villamosmegálló felé...

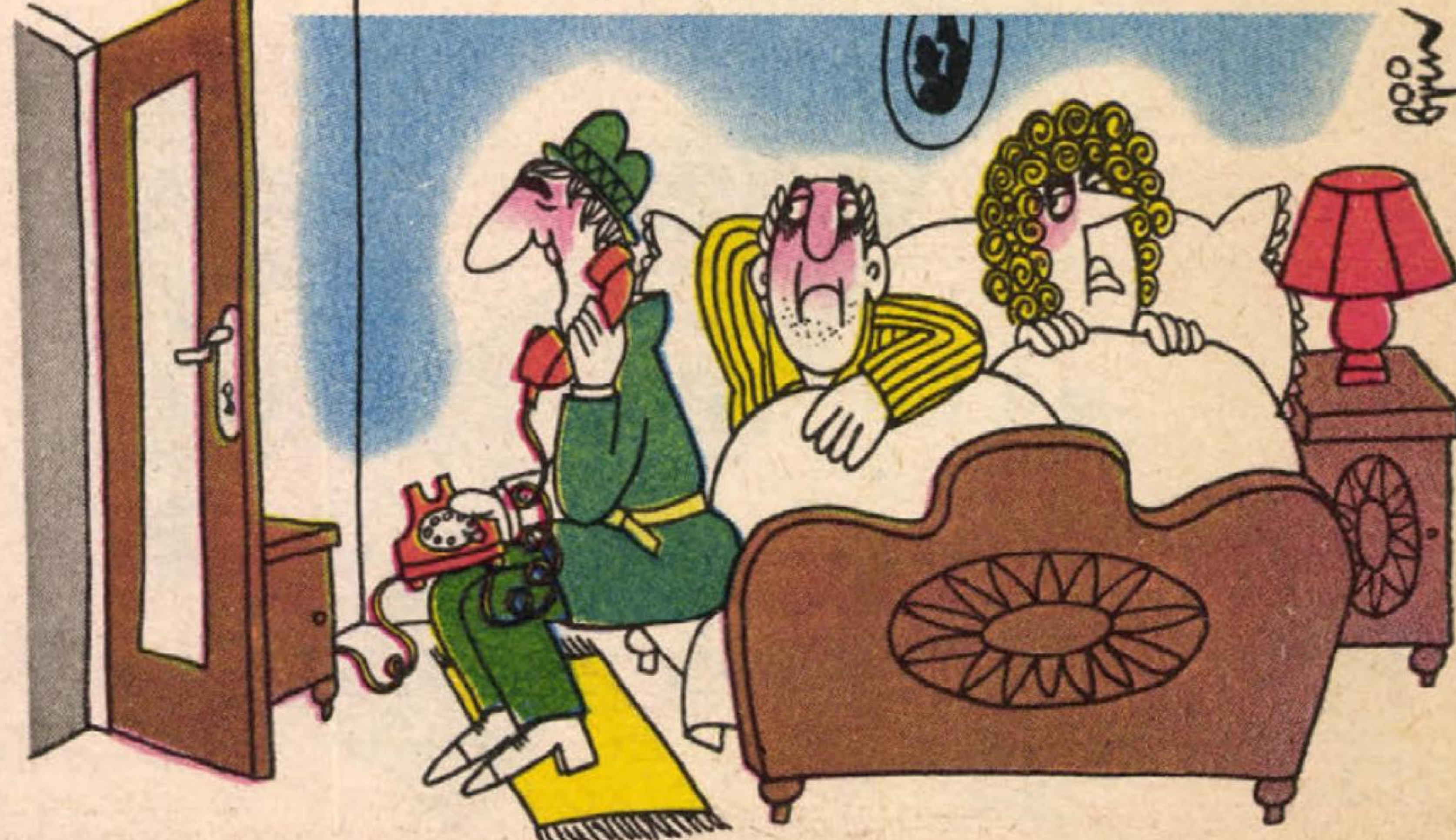
Mikes György

TÁRSASÁGI ÉLET

– Mondtam neked, hogy amíg rossz a tévé, ne hívjunk vendégeket!

KÉSŐ ESTI SZÍVESSÉG

– A kedves szomszéd házaspár megengedte, hogy tőlük telefonáljak...

SZILVESZTER ÉJSZAKÁJÁN

– Mivel sértettem meg osztályvezető kartárs? Miért ilyen hűvös hozzám?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A skót apától kérdi a barátja:

— Milyen ember a lányod jövendőbelije?

— Nagyon rendes — mondja áradozva a skót —, minden este lecsavarja a villanyt és az ölébe ülteti a lányomat.

— És ez neked rendes fiatalember?

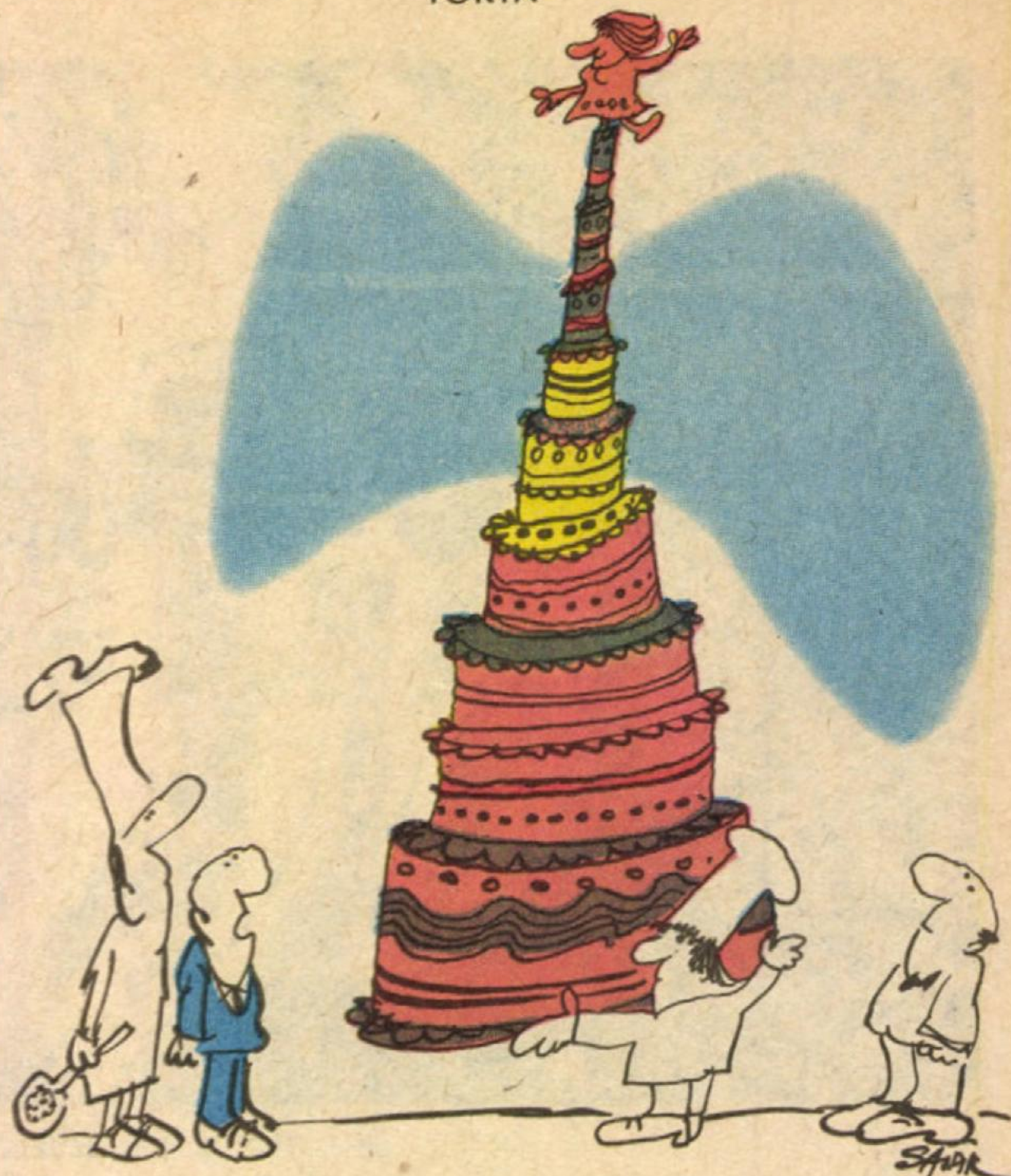
— No hallod? Nem fogyasztja az áramot és két szék helyett csak egyet koptat.

— Itt nincs más mód, kedves barátom, meg kell mutatnod az asszonynak, hogy ki az úr a házban.

— Sajnos, már tudja.

TORTA

– Hát ha erre sem figyelnek fel a művészeti kritikusok!

Bözsike, a túsz

Bözsike személye fogalom volt az „APUD Minőségfeldolgozó Vállalat" Bajszoskút utcai telepén. Az igazgatósági épület gyöngye volt Bözsike; magának az igazgatónak pedig, Vigalmy Aronnak, nemhogy a jobbkeze volt, de a keze, feje, lába! Bözsike jellemrajzába azt is bele kell írni, hogy e népszerűséget nem csupán a kedvességével és a fiatalságával vívta ki magának, hanem a munkakedvével is. Ami a legnagyobb dolog olyan esetben, mikor egy fiatal nőt már a puszta jelenlétéért is kedvelnek a felettesei.

Bözsike azonban jöttment, levelezéssel-kimutatással, emeletről emeletre, és amíg egy másik titkárnő házitelefonon kért fel egy anyagot, ő már ott is termett a keresett szobában, és intézte az ügyet személyesen.

Ha nem ilyen munka-morállal dolgozik Bözsike, aligha kerülhetett volna abba a példátlan helyzetbe, hogy a második emeleten, a beruházási csoport egyik szobájában, órákon keresztül tartják fogva, túszként, és követeléseket csikarnak ki az igazgatótól, szabadonbocsátása fejében.

Délelőtt tizenegy órakor Bözsike, szokásához híven, felszaladt a második emeletre valami ügyiratért és ebédidőig nem érkezett vissza, sőt, az ebédlőben sem látták. Az igazgató már arra gondolt, hogy Bözsike — amit eddig még sohasem tett — talán kiszaladt a városba, anélkül, hogy szólt volna róla, amikor a házitelefon megszólalt az íróasztalán. Vigalmy Áron a füléhez emelte a kagylót és attól, amit hallott, a vér kiszaladt a fejéből.

— Ne keresse Bözsikét — mondta egy csöndes férfihang. — A fogságomban van és semmi bántódása nem lesz, ha teljesítik a kívánságaimat.

— Kivel beszélek? — kérdezte akadozó hangon az igazgató.

— Tetszik látni — felelte a szomorú hang —, harminc éve vagyok a vállalatnál, és nem ismeri meg a hangomat. Vackor Antal beszél a beruházásból.

— Micsoda? — hördült fel Vigalmy Áron. — Micsoda vicc ez, kérem?!

— Nem vicc — hallotta a telefon másik végéről. — Akarja hallani Bözsike hangját?

— Adja át a telefont! — kiáltotta az igazgató és idegesen, félkézzel rágyújtott.

— Én vagyok! — szólalt meg a szeretett Bözsike hangja. — Tóni bácsi szobájában vagyok. Nagyon sajnálom, hogy ilyen bajt csináltam!

— Azonnal intézkedem! — kiáltotta az igazgató! Hívom a lakatosokat, a rendészetet! Megáll az ész!

— Ne tegye! — mondta Vackor Antal váratlanul, Bözsike helyett. — Az első gyanús mozdulatra kihívom a sajtót, a televíziót.

— Hát mit akar?! — kérdezte bizonytalanul az igazgató.

— Csak annyit — mondta csöndesen Vackor —, hogy vegyenek észre! Egy hét jutalom-szabadságot kérek, fizetés-javítást, és a nevemet kiírni az ajtóra! Addig Bözsike itt marad velem, ha kell, reggelig!

— Adjon egy negyed óra gondolkodási időt! — szólt elszorult torokkal Vigalmy és a telefon egy kattanással bontott. Az igazgató futólépésben sietett a személyzeti osztályra és minden adatot-iratot elkért Vackor Antalról.

Pontosan tizenöt perc múlva ismét megszólalt a telefon:

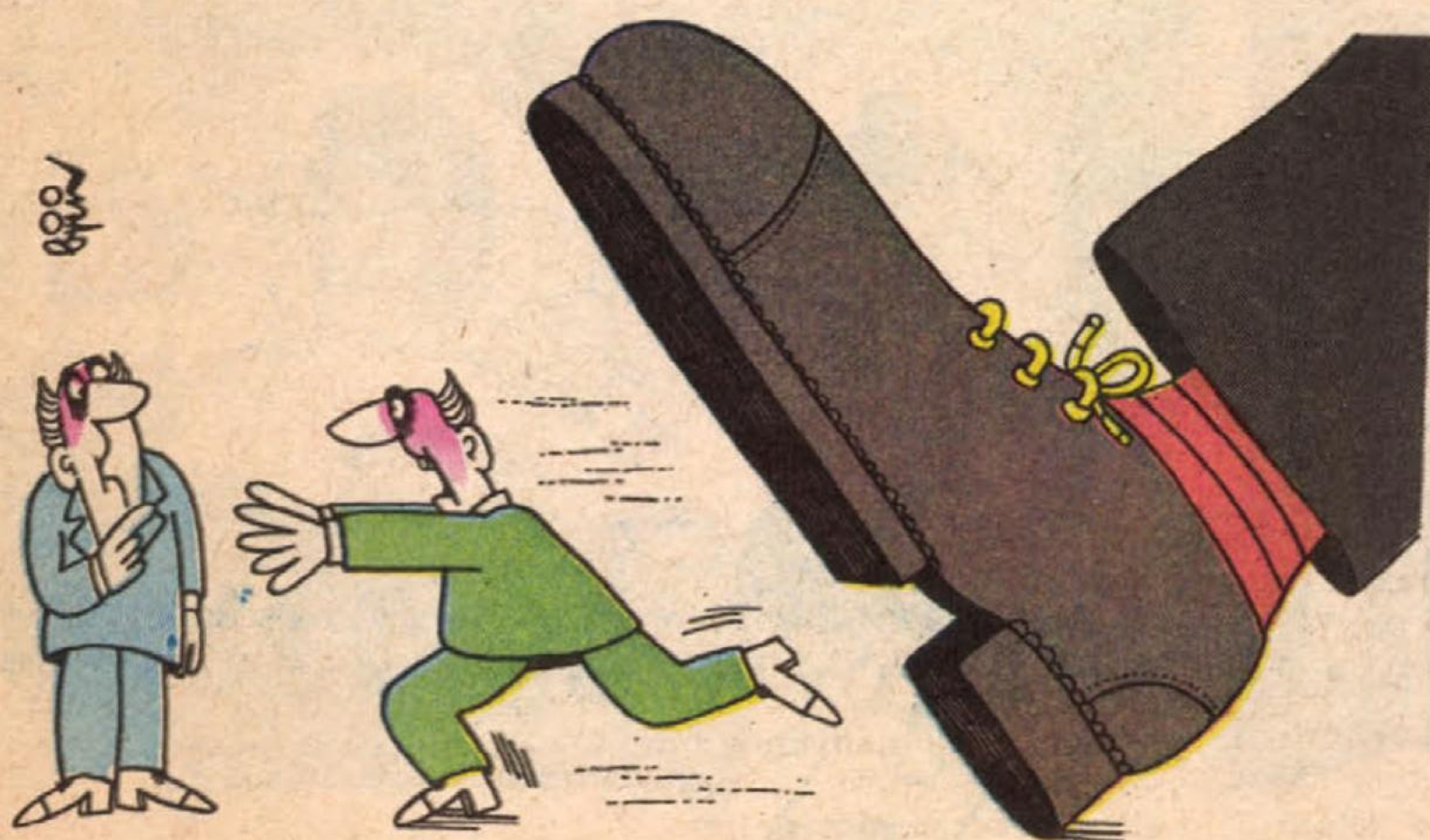
— Mi a válasz? — kérdezte a csöndes, de elszánt hang.

— Megkapja, amit kért — jelentette ki aránylag barátságos hangon az igazgató. — Bözsikével együtt jöjjön fel maga is!

— Nem megyek — mondta Tóni bácsi a telefonba. — Nincs miről beszéljünk, ami járt, az járt. Bözsike szabad, különben is nála volt a kulcs az egész fogsága alatt!

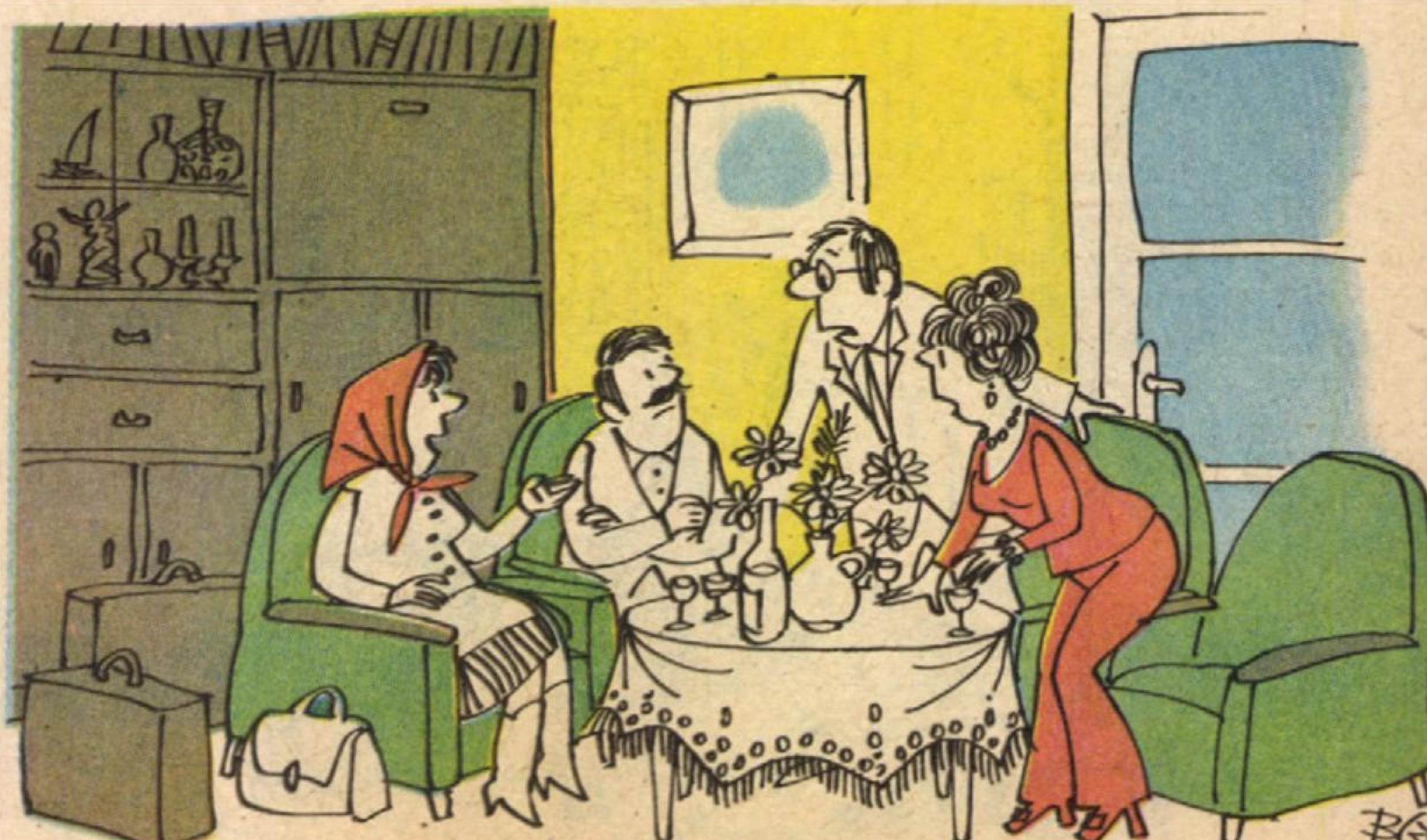
Somogyi Pál

ÖNFEJŰ BEOSZTOTT

– Ugye mondtam, hogy ne húzz ujjat a főnökkel?!

TESTVÉREK

– Most mi élünk Pesten egy ideig, ti pedig lementek segíteni a szüleinknek a háztájiban...

SZILÁNKOK

ÖRÖKBEFOGADÁS

Z. örökbe fogadott egy apát, hogy legyen kit elhanyagolnia.

UTÓPIA

Az lesz a szép idő, ha a nemzetek közötti nézeteltéréseket számháborúval döntik el.

A TECHNIKA SZÁZADA

Földrajzilag ma már nincsenek távolságok, legfeljebb az emberek között vannak.

KÖNNYŰ VEVŐ

— Egy üveg kölnit kérek.

— Milyen illatút parancsol?

— Mindegy. Náthásnak lesz.

BÁNAT

— Hidd el Ági, egy férfi miatt nem érdemes kétségbeesni. Ha az egyik elment, majd jön egy másik.

— Éppen az a baj, hogy az egyik nem akar elmenni.

MAI IDŐK

— Tegnap vettem 32 jegyet és aztán egyedül beültem a moziba.

— Hogyhogy?

— Jegyüzér vagyok, és nyakamon maradt az áru.

ÁLDOTT KÖZÉPKOR

A középkorban szerettem volna élni, akkor kevesebb volt a repülőgép-eltérítés.

BÜSZKESÉG

— Hetvenöt éves vagyok és gyerektartási perben idéztek be a bíróságra. Igaz, hogy csak tanúnak...

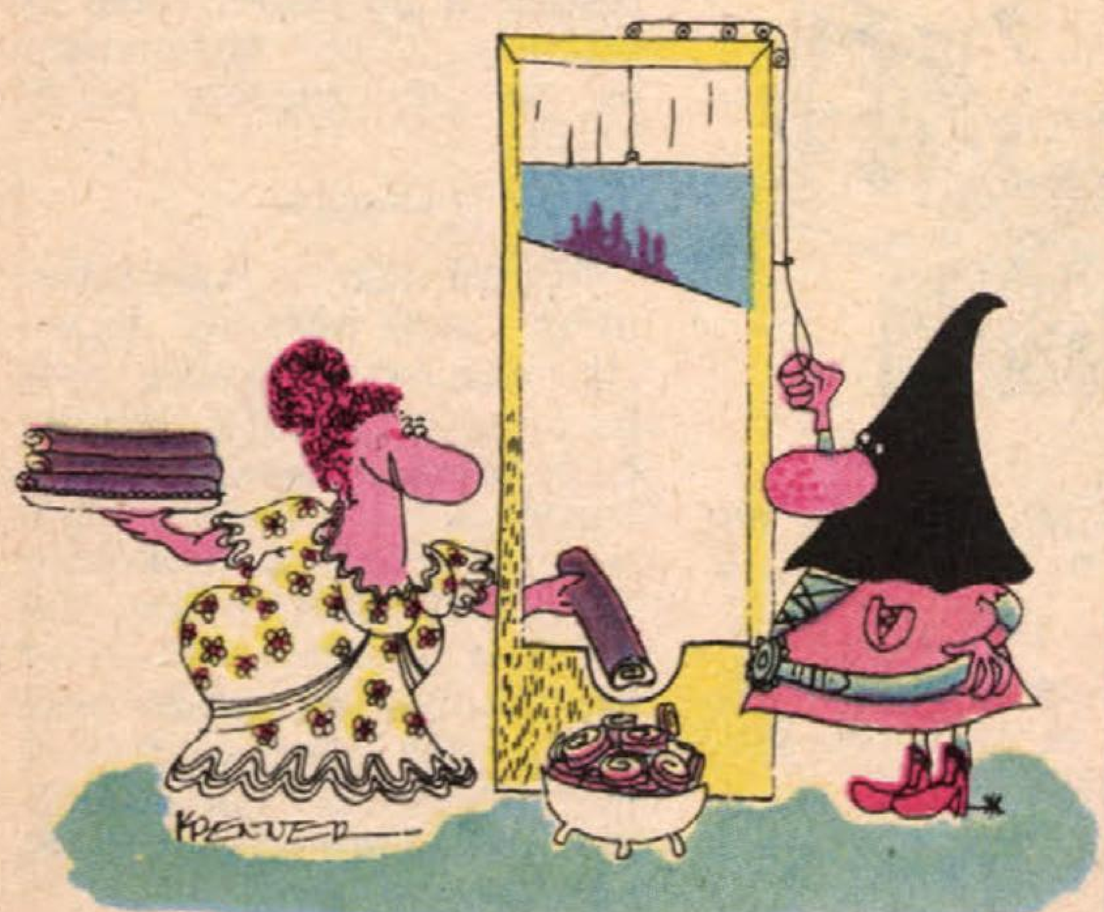
ESZPRESSZÓBAN

— Mondja főúr, miért olyan kényelmetlenek maguknál a székek?

— Vannak olyan vendégek, akik órák hosszat is elüldögélnének egy fekete mellett...

G. Sz.

KÖZÉPKORI MÁSODÁLLÁS

A HÉTHÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Halló, szerelmes lehet egy hatvanéves férfi egy tízéves kislányba?

– Mindig van valami baj: egyszer a gyerek kevés, máskor a tanító...

– Megyünk Pestre üdülni, anyjuk. Azt mondják, szép hegyi túrákat lehet tenni a Kálvin téren.

KENNI, VAGY NEM KENNI

A megkenés hasznos dolog,
a jól megkent gép jól forog,
s ha fáj a hátad, megkenik
és jobban is lesz reggelig.
Ám e szócskának jó pár éve
kibővült az ő jelentése.
Ha emberre mondják: „megkent alak",
hamiskásan hunyorítanak.
Nem tréfa ez és nem is maszlag:
tegnap szegény volt és ma gazdag?
Nemrég csak autóbuszra tellett,
s most már egy pompás autót szerzett?
Lám, van csoda, de mi a nyitja?
És ki az, aki bizonyítja?
Főként divat ez általában
dzsentlmeneknél, az USA-ban.
Tőlük élesen kérdezem:
megkenve bár, de törve nem?
Mert vigyázzunk! Megsúgom önnek:
hogy sokszor mindenre rájönnek,
főképpen most, hogy némi baj van
egy kenőszerben, az olajban!

Lovászy Márton

MASZEK JÉG

Az intézmény, melyre most visszaemlékezem, tulajdonképpen ember volt, hivatalosan pedellusnak, (a rátartibb tanárok iskolaszolgának) nevezték. Nálunk, a Mátyás gimnáziumban, Lázár bácsinak hívtuk. Amellett, hogy ellátta pedellusi teendőit, ő volt az iskolai büfé, az iskolatej-akció, a használttankönyv-kereskedelem lebonyolítója és amiért most eszembe jutott: ő üzemeltette telenként az iskola udvarán a jégpályát. Este fellocsolta az udvart, másnap beszedte a néhány fillér belépődíjat, de ha kellett, hitelt is adott.

Manapság ezek a jégpályák nem üzemelnek, a fiatalok jég után, a korcsolyasport vezetői utánpótlás után, a szülők megoldás után kiáltoznak, de úgylátszik hiába.

Persze ma is meg lehetne bízni a pedellust, hogy csináljon az udvarból jégpályát... Így gondolná ezt a járatlan ember, de mi tudjuk, hogy az ilyen megoldásnak ezernyi akadálya van.

Először is: maszek jégpályát nem lehet csinálni! Világos tehát, hogy a jég-

pályát valamilyen szervnek kell üzemeltetnie. De milyen szervnek? A Jégpálya Vállalatnak? Nem jó, mert csak négy hónapig van hideg, utána szélnek kellene ereszteni a dolgozókat.

Meg lehetne bízni a pedellust a jégpálya üzemeltetésével, de az kizárt dolog, hogy ő szedje a belépődíjakat is, ez ugyebár súlyos visszaélésekre adna alkalmat. Kellene tehát egy pénztáros, aki árulja a jegyeket, egy könyvelő, aki az üzleti könyveket vezeti és nem árt ha ezeknek a körmére néz egy jégpályavezető, nehogy valami suskust csináljanak.

Ahol ennyi ember dolgozik, oda már egy bérelszámoló is kívántatik és mivel ezek nem férnek el az iskolában, kell egy kisebb épület, mondjuk öt-hat szobával, személyzeti öltözővel, zuhanyozóval. A hivatalos épületbe — ez csak magától értetődő — kell egy gondnok és egy portás, hogy illetéktelen személyek ne juthassanak be az irodákba. Ezek után már az is természetes, hogy a jégpálya-vezetőnek kell egy gépírni tudó titkárnő is.

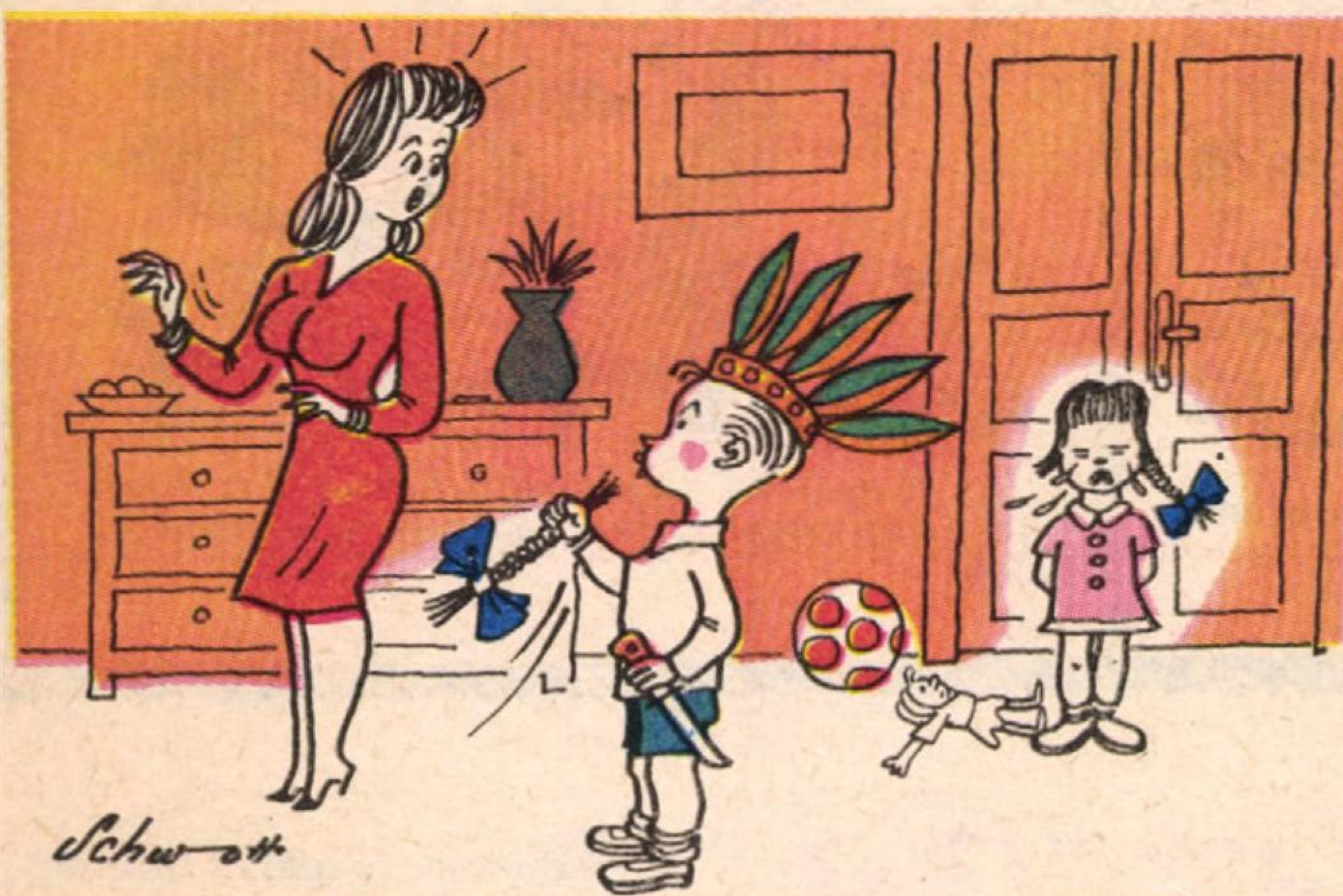
Így kellene manapság jégpályát csinálni az iskoludvaron. Hacsak... Kimondani is alig merem: csinálja egyedül a pedellus, legfeljebb fizessen valamit a vizért. A hideg úgyis ingyen van!

(ősz)

MAI ROMEO

GYEREKJÁTÉK AZ EGÉSZ

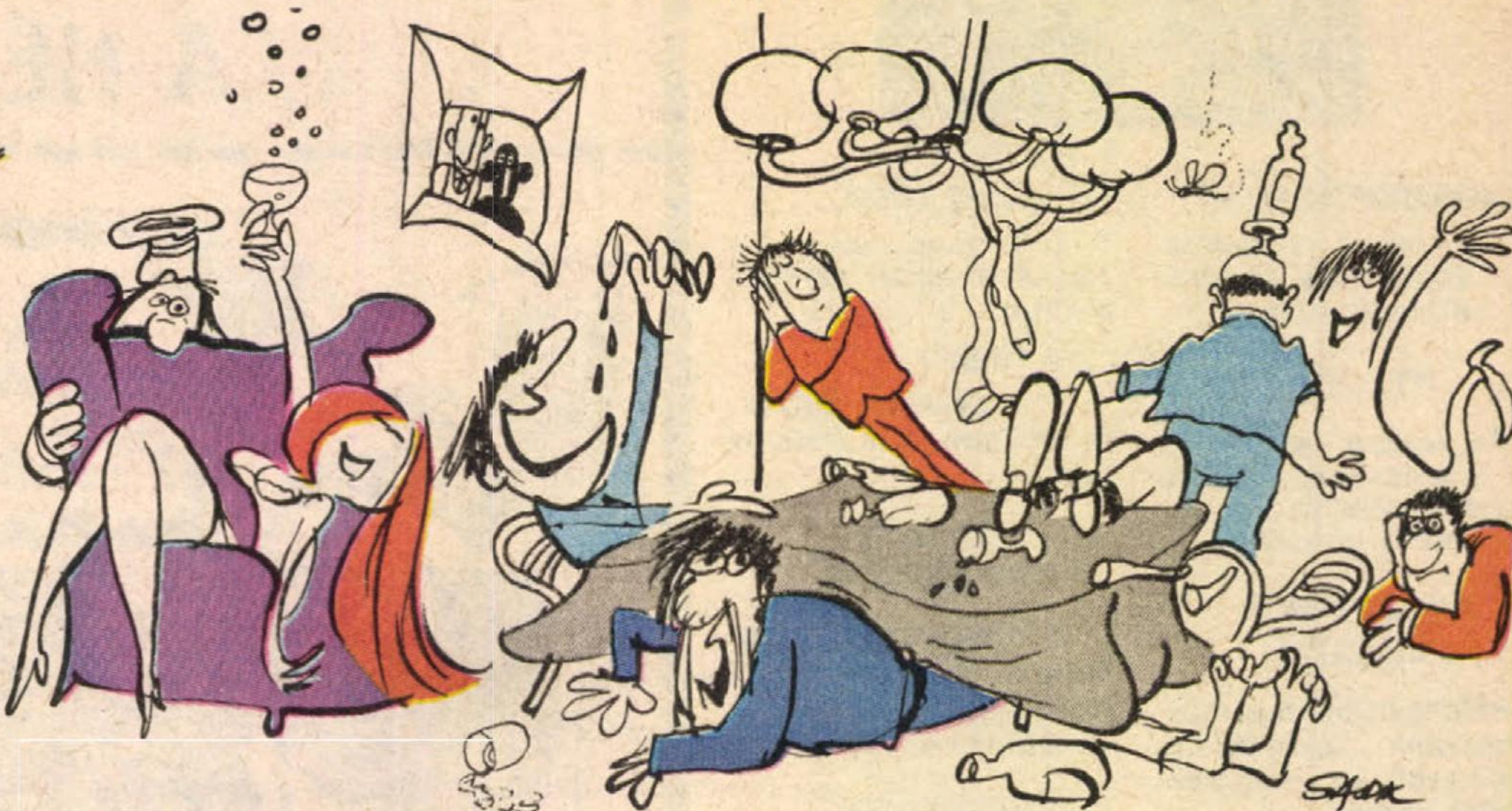
Nézd, anyuci megskalpoltam az Ágit!...

ÖRÖM A HÁZNÁL

– Úgy látszik, a Kovács gyerek ugrókötelet kapott karácsonyra.

SZILVESZTER ÉJSZAKÁN

– Nagy ég! Nekem a szomszéd lakásban kellett volna az asztal alá innom magam!

KISVÁROSI TÖRTÉNET

A városi fürdő kádrészlegében időnként megpróbálnak randevúzni már nem éppen fiatal urak, ifjú hölgyekkel. Csakhogy ez nem lehetséges, mert egy-egy kádfülkébe kizárólag házaspárt engednek be, szigorúan ellenőrzik a személyi igazolványokat és a folyosót szemmel tartják. Itt csak lebukni lehet.

Mit csinál szegény magányos úriember? Ázik kívül, belül. Lenyel néhány pohárkával, mielőtt beülne a jó meleg vízbe. Persze, elszundít és idő múltával a fürdő alkalmazottjai kénytelenek bekopogtatni, hogy igyekezzék a kedves vendég. Ha nem válaszol és erélyesebb kopogtatásra sem reagál, akkor benéznek, megfulladt-e a kedves vendég, vagy alszik. Szerencsére fulladás még nem történt, de az megesik, hogy a mélyen alvó férfiról leengedik a vizet. Nehézség csak akkor adódik, ha a pucér úr éppen a dugón ül.

Tera néni urát elcsábította egy nőszemély. Válás lett a vége. Az eset jónéhány évvel ezelőtt történt, s a volt férj meg is halt azóta, de Tera néni még mindig nagyon haragszik arra a nőre.

Egyik nap behozott egy fényképet. Mutatja: „Ez én vagyok, ez itt az uram, emez az unokahúgom." Még két nevet említ, aztán sóhajtva rámutat egy női alakra. „Ez meg az a gyönyörűség."

— Szóval ez? — kérdezem együttérzően.

— Ez, a rosseb vinné el! Levágtam volna már a képről, ha a szélén lenne, de nem a szélén van.

Töpreng egy kicsit.

— Talán legjobb lesz, ha kiszurkálom a szemeit...

— Ugyan, Tera néni! Kegyetlen dolog és attól még nem tűnik el a képről. Radírozza le!

— Hogyan lehet leradírozni?

— Pengével. Egyszerűen kivakarja a többiek közül.

— Úgy van! — kiáltja boldogan.

Megoldottam élete legnagyobb problémáját.

Mesélte a mozi pénztárosa, a népszerű Lola néni, hogy sok lány és fiú úgy kér jegyet: ne a fal mellé, de a sor másik végére

sem. Tudniillik olyan helyen csak egy oldalról van ismerkedési lehetőség, fele annyi az esély.

Mindig vannak, akik határozott kéréssel fordulnak Lola nénihez: csinos leány, illetve fiatalember mellé ültesse őket, úgy adagolja a jegyeket.

Megtudván a kitűnő módszert, magam is élni akartam a lehetőséggel, mert akkor még egyedül szaladgáltam. Lola néni nagyon ígérte, csinos lesz a kislány. Este szívdobogva kerestem a helyemet. Meg is találtam. Egy katonatiszt és egy elvirágzott hölgy között.

Marcsi néni a vasútállomásra néző büfében dolgozik, csapos. A részeg embert utálja, gyűlöli. Mindig figyelmezteti azokat, akik kezdenek lerészegedni, hagyják abba a tankolást. Ha követelőzik valaki, sőt hőbörög, Marcsi néni kilép az előtérbe és lehúz egykét pofont a ronda fráternek. Erre az illető rendszerint megjuhászodik és hazatér.

— Énrám hallgatnak — mondja a derűs képű,

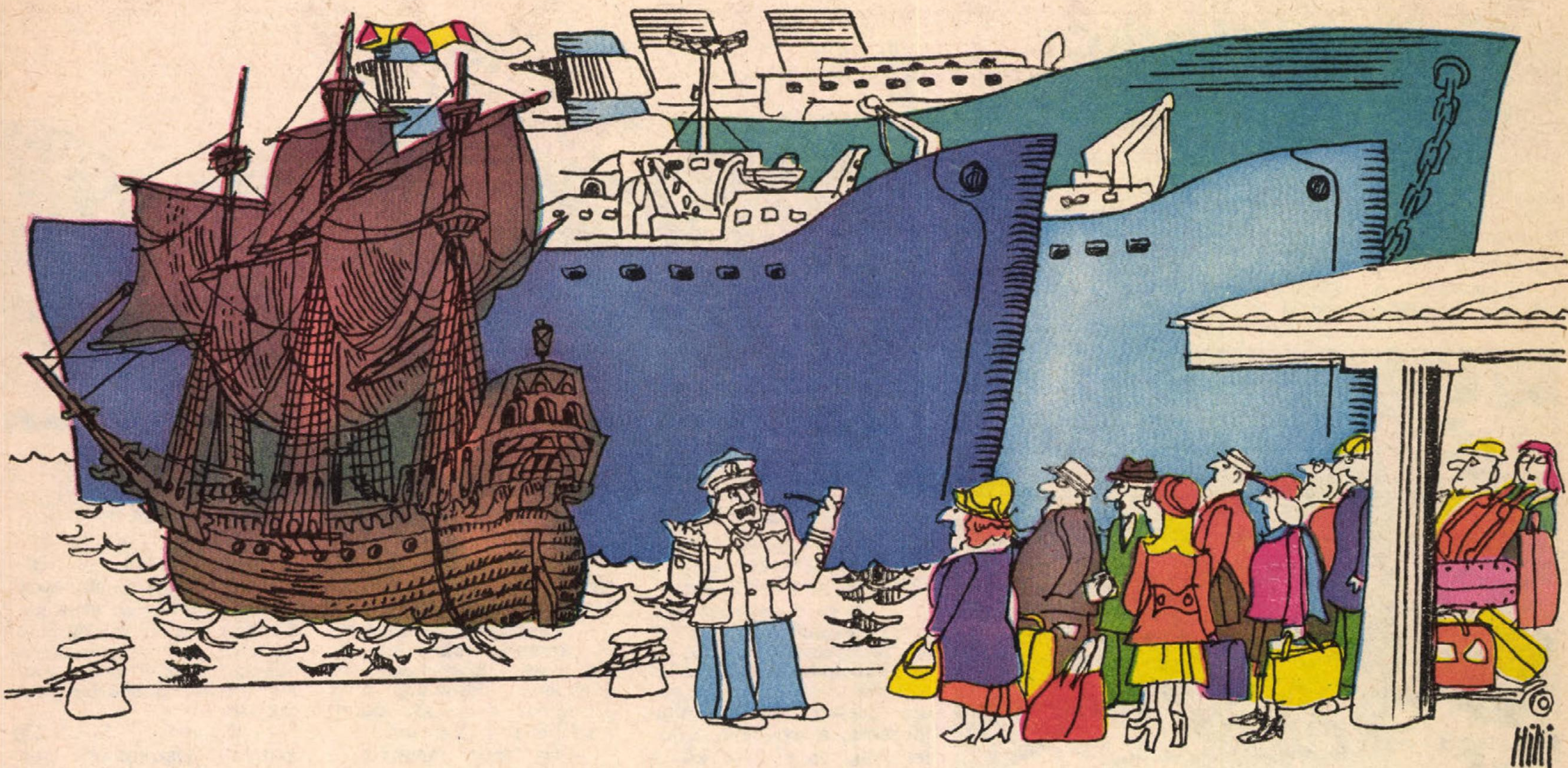

nagydarab asszony. — Legjobban a Gyokót kedvelem. Ismeri? Az a magas, csúnya ember. Annak megmondom, hogy nem iszol többet és nem iszik. A múltkor az egyik szórta a pénzt. Hány gyereked van? — kérdem tőle. Hat. Agyonverlek, ha nem viszed haza a fizetésed! — Szóval szeretem az embereket. Nagyon szép dolog a kereskedelem, a legszebb, ami létezik.

Gemenci József

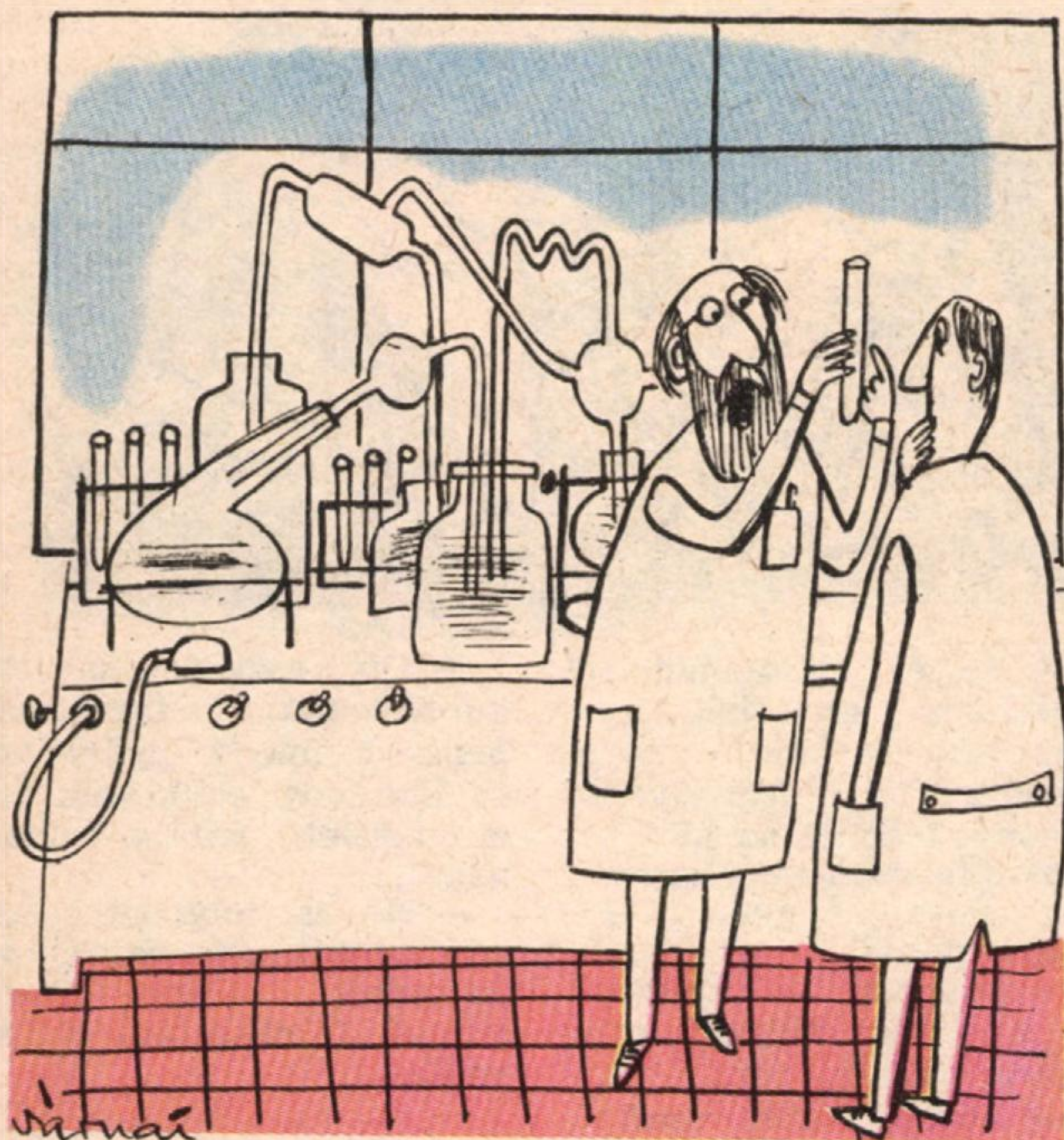
ENERGIAVÁLSAG

Hegedűs István rajza

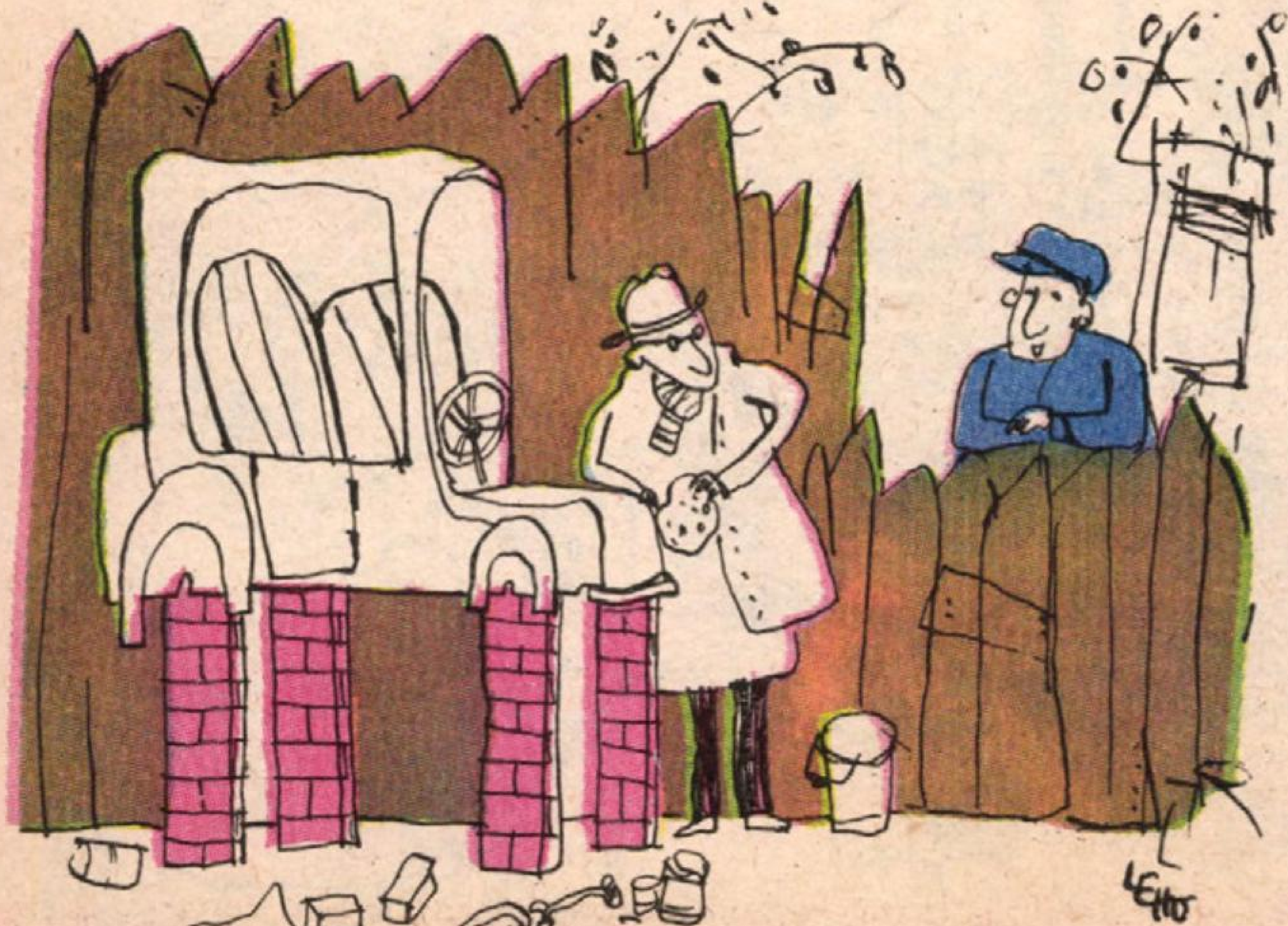
– Ez a hajó egészen biztosan el fog indulni, kérem!

KÍSÉRLET

– Felfedeztem egy ismeretlen vegyületet, kóstolja meg, kolléga, kíváncsi vagyok, milyen hatása van.

VASÁRNAP A KERTBEN

– Mercedes?

KÉPREJTVÉNY

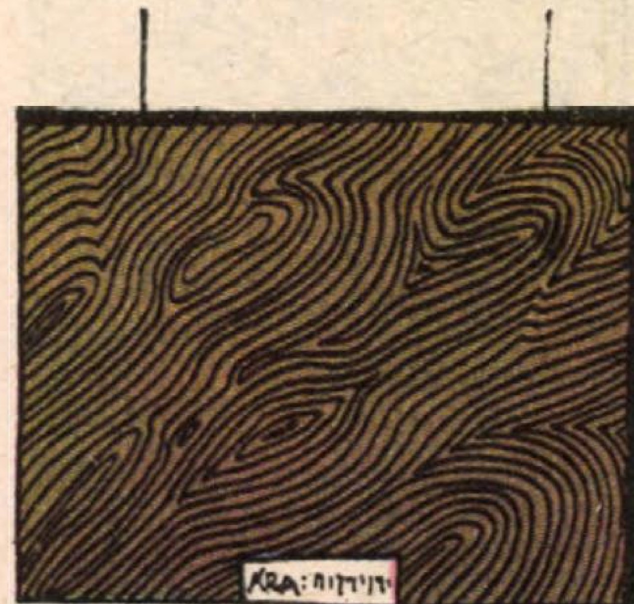
Elvetődtem a Czuff-galériába, mert az a bolond, kalandos szívem mindig bajba sodor. A galériában éppen ipafai Papi Pippónak, az ifjú festőgeneráció legizmosabb tagjának a gyűjteményes kiállítása zajlott. Ott volt maga a mester is. Ipafai Papi Pippót jól ismertem még a régi Vancák-féle tánciskolából. Az ifjú generáció legizmosabb tagja vézna kis vénember, homorú arccal. Az egyik sarokban álldogált, mintha maga is kiállítási darab lenne. Kisplasztika, amelyet bámulni szabad, de megérinteni tilos. Titokzatos mosoly ült a vonásain. Ferde és kaján, mintha e percben vágta volna zsebre a világot, de a világ még nem tudna róla. Hohó, emberek, lesz ám itt csodálkozás...

Ipafai Papi Pippó gyűjteményes kiállítása egyetlen képből állt, mert a képzőművészet nem lóverseny. A „Katharzis 74" című alkotás a fő falon lógott. Egy kis cédula az árát is feltüntette, rengeteg számjegyet láttam, de tüzetesebben nem vettem szemügyre, mert féltem, hogy akkor magam is a fő falra mászom, miáltal a kiállítás új, értékes darabbal gazdagodik és hogy jövök én ahhoz...

A „Katharzis 74" érdekes alkotás volt. A világon semmihez sem hasonlított, csak saját magához, ami némi bátorságra és óriási meggondolatlanságra vallott. Seszínű, matt kéreg vonta be a vásznat és ezen néhol bizonytalan lúdbőrzések futottak át. Nagyjából olyan volt, mint a köménymagleves, amelynek a tetején megfagyott a rántás, csak persze a színei nem hatottak annyira vidámnak.

Feltettem magamban, hogy ha törik, ha szakad, megfejtem a Katharzist.

Más rejtvényfejtők is ögyelegtek körülöttem. Egy nyuszifejű öregúr, aranykeretes szemüveggel. Két diáklány „Led Zeppelin" védjeggyel. Egy bőrzekés illető logarléccel a szivar-

zsebében. Egy darabig feszülten összpontosítottak, majd legyintettek és lógó orral távoztak, tehát a modern piktúra náluk már el is érte kitűzött célját.

Nem azért mondom, de nekem mintha derengett volna valami, hiszen ez végül is csupán fantázia kérdése.

— Megvan! — üvöltöttem büszkén Ipafai Papi Pippó felé. — Elefánthát. A jóságos öreg ormányos bőre, amely bizonyos legendák szerint egykor a fölgolyóbist hordozta. Amellett a távoli kaland igézete. Szafári, tamtam, majomkenyérfa. Nos? Eltaláltam?

De Ipafai Papi Pippó egy árva szót sem szólt, továbbra is csak csálé, ám titokzatos mosollyal meredt a nihilbe. Újra próbálkoztam.

— Akkor bőrző kakaóslábos. Nosztalgiák a gyermekkor után. Visszavágyódás az anyaölbe. Freud Zsiga. Párás ablak mögött elsuhanó fellegek, ködös faágak, duruzsoló kályha, menekülés a múltba. Na? Most fején találtam, mi?

Ipafai Papi Pippó most sem válaszolt. Csak az a sejtelmes mosoly. Néhány könnyed lazító gyakorlatot végeztem, majd harmadszor is nekifutottam.

— Akkor mikroszkopikus ősmocsár. Ősgázok bugyborékolnak, őscincérek iszkolnak. A világ még sehol és már sehol. A kezdet és a vég. Az sem?

Hirtelen torkig lettem az egész Katharzissal.

— Hát tudod mit, Papi? Az ördög álljon a te bocskorodba. De legalább azt áruld el, hogy mit vigyorogsz egyfolytában, mint pék kutyája a meleg kiflire?

Papirost kotort elő a zubbonya zsebéből és gyors művészbetűkkel ráírta:

— Érzéketlen tuskó vagy. Utállak. Ez nem vigyor, hanem kín. Amikor tegnap felakasztottuk a Katharzist, a fejemre esett az egész, keretestül. Elharaptam a nyelvemet.

Peterdi Pál

Szilveszterkor mosolyogjunk!

(A párizsi **„Harakiri"** című szatirikus lapból)

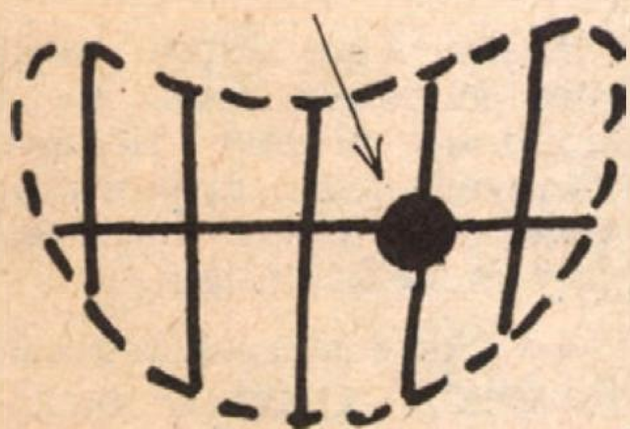
Szilveszterkor kötelező a derű, a kacagás! Az alábbi kép jól érzékelteti, mennyire csúnya látvány rosszkedvűen üldögélni ilyenkor az asztal mellett...

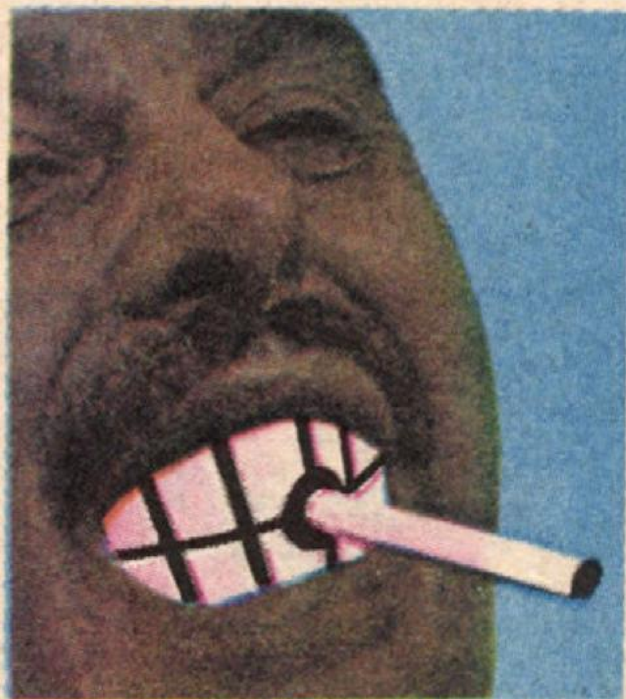

Elkerülhetjük ezt a lehangoló látványt, ha „MOSOLY-KARTON"-t készítünk! A mosoly-kartont a szaggatott vonal mentén vágjuk ki, és helyezzük azt a fogsorunk elé.

Dohányzók számára egy nyílást vágjunk a mosoly-kartonon!

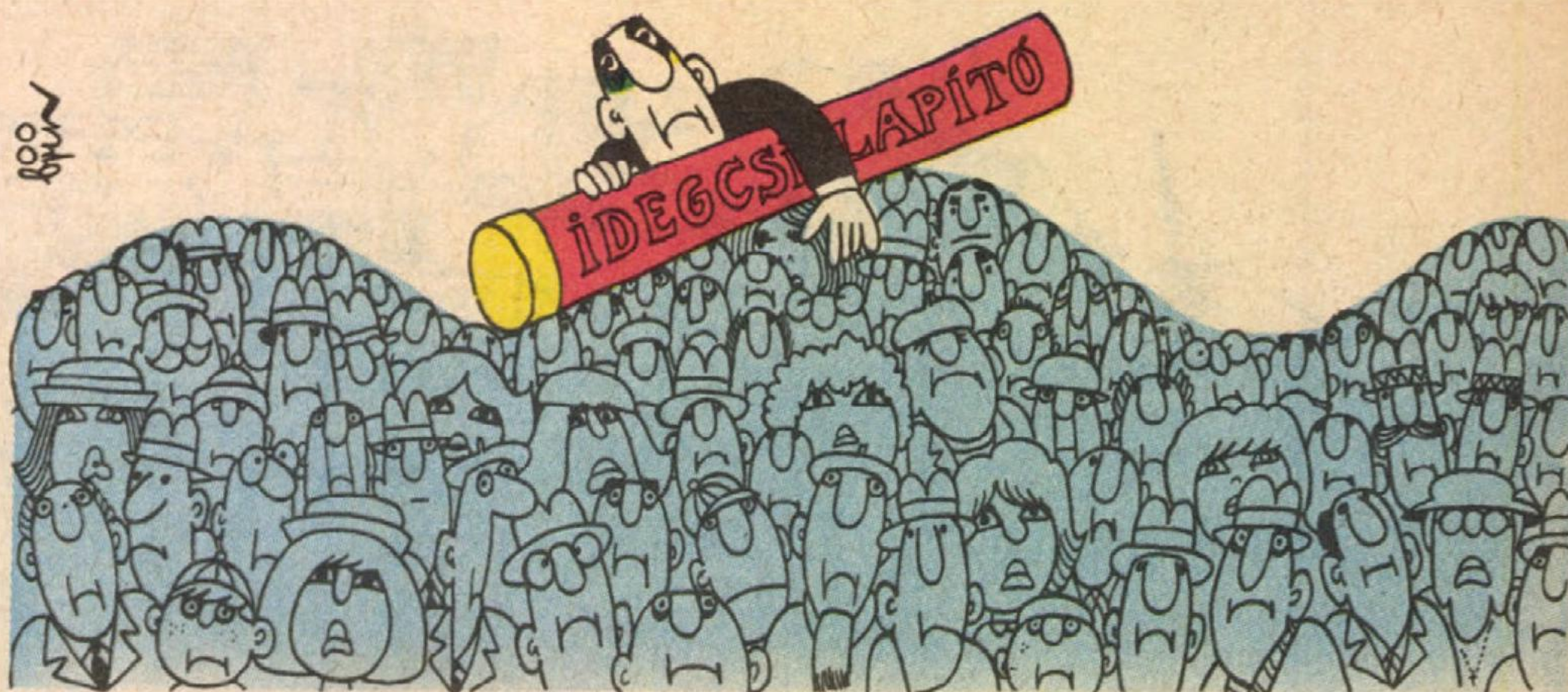

Ilyen módon önfeledt, vidám hangulatot biztosíthatunk magunknak és barátainknak! Boldog Új Évet!!!

TÖMEGISZONY

BESZÉLGETÉS A DÉDUNOKÁMMAL

Ha a sors úgy akarja, és ha sikerül leszoknom a dohányzásról (vagy legalábbis napi 20 alá szorítani az adagot), ha az orvostudomány gyorsan fejlődik, a haditechnika pedig lassan, akkor talán megérem a nyolcvan, a kilencven, vagy üsse kő, a századik életévemet. Ma ugyanis még igen messze vagyok tőle, s ilyenkor még élénk az ember képzelőereje...

Szóval ha megérem azt a bizonyos századik, száztizedik, vagy mondjuk százhuszadik életévemet, egy szép napon majd ölembe ültetem legifjabbik dédunokámat, aki akkor éppen negyvennégy éves lesz, és beszélgetni kezdek vele...

— Emlékszel dédnagyapó — mondja a kicsike —, amikor tizennégy éves lettem, egy helikoptert vettél nekem ajándékba?

— Úgy volt bizony — hagyom rá.

— És te mit kaptál, amikor tizennégy éves lettél?

— Oh, kedvesem, amikor én tizennégy éves voltam, akkor bizony én nem kaphattam helikoptert ajándékba. Mert akkor a helikopterek mással voltak elfoglalva. Akkor éppen kitört egy nagy-nagy világháború...

— És mit csináltál, dédapó, amikor húszéves voltál?

— Hogy mit csináltam? Bebújtam a pincébe, mert bombázták Budapestet...

— Csakugyan, dédikém? De később, amikor mondjuk úgy húsz-huszonkét éves lettél, akkor már ugye jól ment a sorod, akkor már pénzt is kerestél...

— De még mennyit... Több mint két milliárdot. (Megmagyarázom neki az inflációt, de látom, azt hiszi, hogy száztíz évesen korai agyér-elmeszesedésben szenvedek.)

— No és vissza tudsz-e emlékezni, mondjuk huszonnyolc-harminc éves korodra? Mi a legnagyobb élményed abból az időből?

Rövid fejszámolás. Huszonnyolc-harminc éves... az annyi mint...

— Megvan! — kiáltom. — A koreai háború, személyi kultusz, perek...

— Dédapó, ezek szerint igencsak különbözött a te életed az enyémtől. Hiszen, ha elgondolom, hogy én harminchárom éves koromban éppen turistaúton voltam a Vénuszon... Vissza tudsz-e vajon emlékezni harminchárom éves korodra?

— Hogyne... 56... De azután viszonylag már nem történt semmi különös. Csendes évek jöttek...

— No végre... Például mire emlékszel a következő esztendőkből?

— Oh, csak apróságok: kubai blokád, vietnami háború, Kennedy gyilkosság I., Kennedy gyilkosság II., közel-keleti válság, aztán meg...

— Ne is folytasd, dédapó, mert meghalok az irigységtől. Hogy neked milyen szórakoztató életed volt...!

Novobáczky Sándor

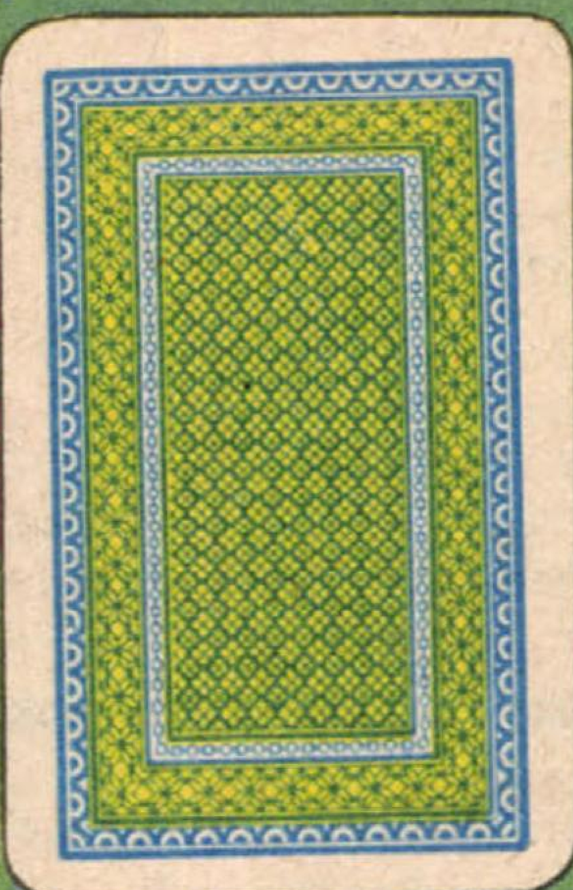
ELŐRELÁTÓ EMBER

– 1974-ben takarékoskodnunk kell a vízi energiával is...

TÓT GYULA:

KÁRTYÁS OLDAL

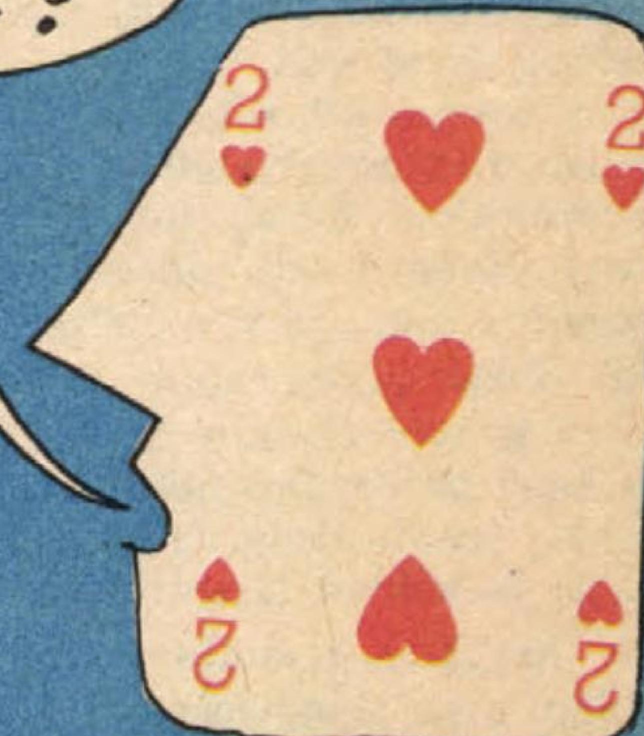

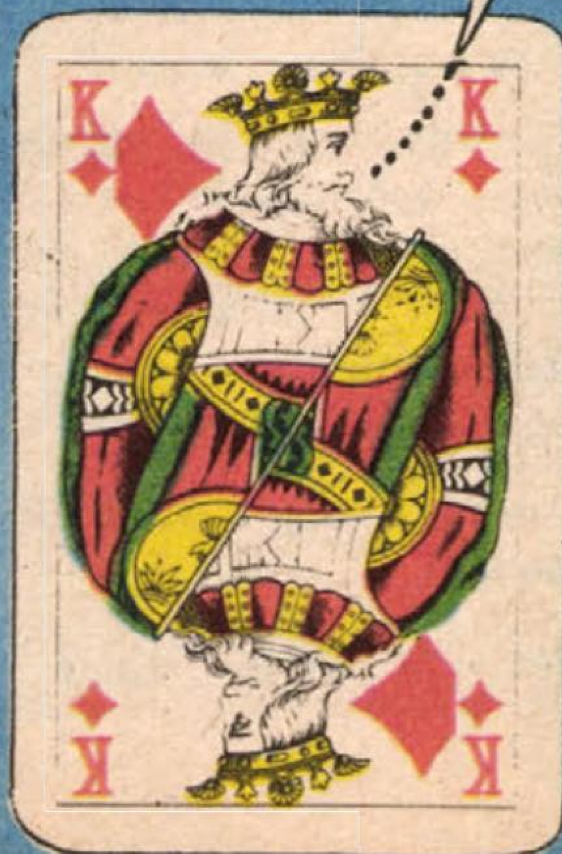

KÜRTI ANDRÁS:

Marcsi, a rakéta

KIS-
REGÉNY

II. FEJEZET

A LAVINA MEGINDUL

Alku

— Mi az, idősb, nincs étvágyad?

Ezt a tiszteletteljes kérdést ifjabb Tumpele Mihály intézte atyjához, idősebb Tumpele Mihályhoz, a Cservári Napló sportrovatának veterán vezetőjéhez, minthogy a golyófejű, szikár öregúr még mindig nem látott hozzá a Zöld Majom nevezetű gebines étterem különlegességéhez, a spagettis vadashúshoz.

— Az a nyomorult! — mormolta maga elé a kérdezett.

— Megint a főszerkesztőddel van bajod? — érdeklődött a fiatalember s résztvevőn pislogva ügyesen a villájára csavart, majd bekapott vagy tíz szál spagettit.

— Visszaadta a cikkemet! — sziszegte a másik. — A legjobb írásomat! Amelyet huszonhárom éve teszek közzé a lapban, a labdarúgó idény végén. 1950 óta, amióta kiestünk az NB II-ből. És amelynek minden szava ma is aktuális. Már a címe is mozgósít, derűt és reményt áraszt: „Egyesítsük erőinket s jövőre fel, újra, fel az NB II-be!" Most mondd meg őszintén, függetlenül attól, hogy az apád vagyok, vagy nem vagyok az apád, nem mint gyermek, hanem mint olvasó, jó az a cikk, vagy nem jó?

— Szerintem jó.

— Na látod! Hat korábbi főszerkesztőnek is jó volt, tetszett, ez a mostani nyomorult, ő is lehozta tavaly is, még tavalyelőtt is. Most meg visszalöki azzal, hogy unja! Un egy olyan írást, amelyet úgy megszokott, annyira vár a Cservári Napló olvasótábora, mint a mindennapi kenyerét! Az a dagadt pedig elkezd prédikálni nekem, hogy az újság attól újság, hogy hébehóba új dolgokkal is előrukkol!

Már kiabálva mondta az utolsó szavakat, arca belepirosodott a felháborodásba.

— Nyugi, idősb — csitította gyengéden a fia —, egyél, mert kihűl az egész!

Ügyet sem vetve a felszólításra, a másik, a régebbi s a régi dolgokhoz oly hűségesen ragaszkodó Tumpele egy oktávval még feljebb folytatta:

— Ez mind semmi! Felszólított, mondhatnám valóságos ultimátumot intézett hozzám, hogy tegyek az asztalára még ma valami friss anyagot. Helyi sportszenzációt. Cserváron friss anyagot?! Cserváron sportszenzációt?! Ehhez mit szólsz?

Az ifjú sportiskolai oktató nem nyilvánította rögtön véleményt, hanem elgondolkozva támasztotta neki a kést és a villát a tányérja szélének, keményen az öregúr szemébe nézett.

— Figyelj ide! Nekem most véletlenül van egy olyan témám, amilyen neked kellene. Amitől a főnököd hanyatt esne! Annyira cservári, annyira sportos, annyira izgalmas!

— Nocsak! — fogta hangját suttogóra s hajolt át az asztalon idősebb Tumpele. — Mennyiért adod? Két üveg Radeberger?

— Tíz üveg! Mondtam, hogy világszám!

— Öt.

— Nyolc.

— Jó, legyen hat. De kezdd már el!

— Tudod, mi mára toborzást hirdettünk, benne volt az újságokban is.

— Én a Cservári Naplót nem olvasom — legyintett gőgösen a másik —, térj a tárgyra.

— A tárgynál vagyok. Fél nyolc óra tájban beállított hozzám egy kis szeplős pulykatojás, egy lilamasnis béka, akiről aztán kiderült, hogy istenáldotta tehetség, igazi kis csoda-csitri...

Másnap

Éppúgy kelt fel a Nap, mint máskor.

Előbukkant a látóhatár peremén, lassan, méltóságteljesen mászott felfelé, közben közönyösen pillantott végig az ébredező városon.

— Micsoda piti hely! — füstölgött magában a Nap. — Itt mindig minden a megszokott kerékvágásban döcög, ma úgy, mint tegnap, tegnap úgy, mint tegnapelőtt. Ha valahol, hát Cserváron tényleg nincs új a Nap alatt. Márminthogy alattam...

Soha égitest akkorát nem tévedett, mint ez a tüzes golyóbis!

Mert ezen a napon Cserváron elindult a lavina!

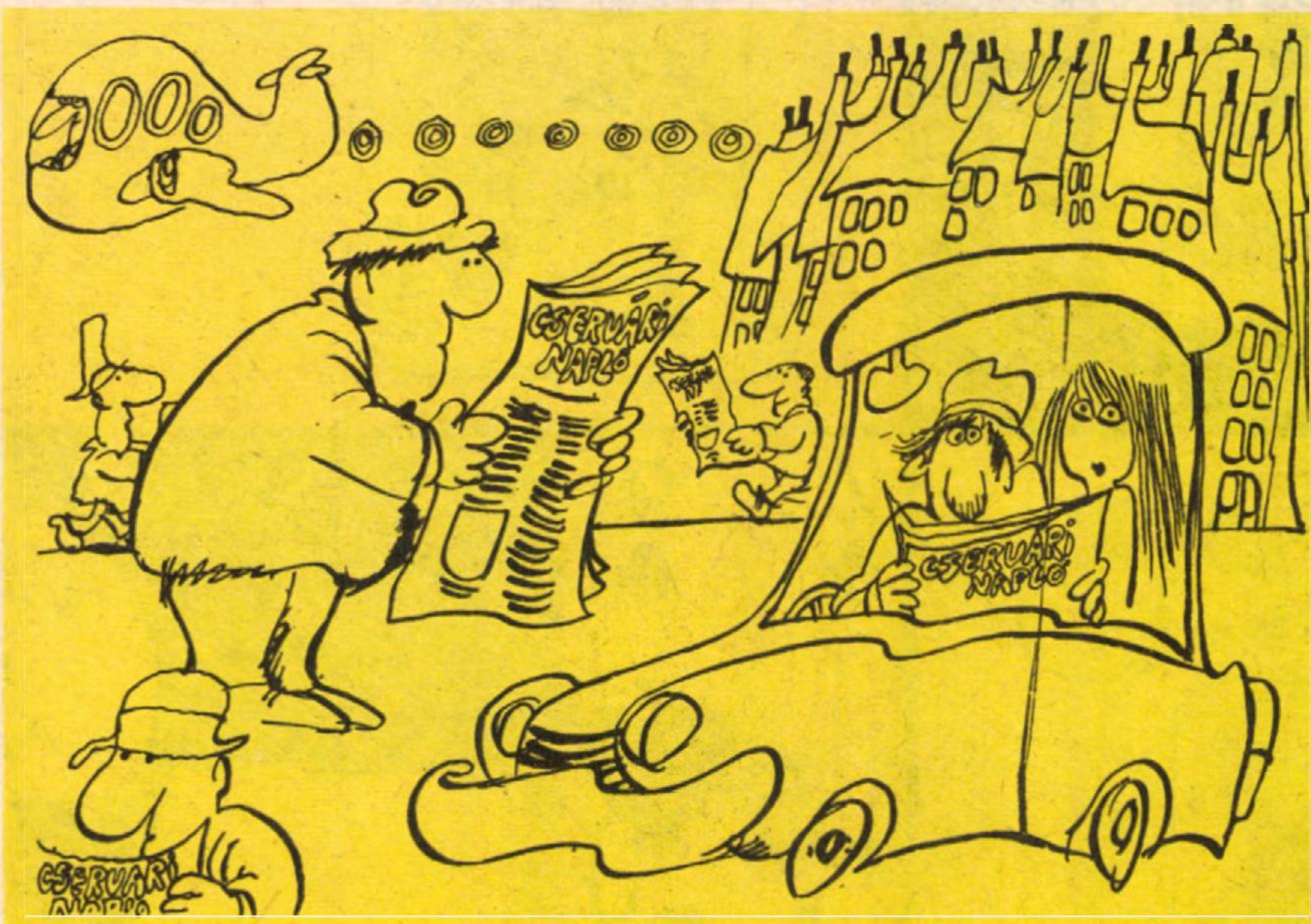
Idősebb Tumpele Mihály cikke indította el.

Miként a hon más tájain, a járási székhely polgárai is hátulról kezdik kedvenc helyi lapjuk böngészését. A sporttudósításoknál.

Ezt tették ma is, otthon, reggelizés közben, vagy már a munkahelyen, a borbélynál, iskolában a pad alatt, ki hogyan szokta meg.

És attól, amit ott olvastak, lázba jöttek!

Soha még ilyen jót nem írt idősebb Tumpele.

Talán mert nem ismerte közvetlenül sem a helyszínt, sem a főhőst, és csak másodkézből szerzett tudomást a történtekről. Így ugyanis fantáziája szabadon szárnyalhatott, golyóstollát nem béklyózták meg személyes élmények. Gurgyán Marcsi jelentkezését a toborzón, talajgyakorlatát úgy díszítette fel felsőfokú jelzőkkel, pompás költői képekkel és képzavarokkal, hogy egy karácsonyfa is összerogyott volna alattuk.

Többek között elakadó lélegzettel szerezhettek tudomást a cservári sportrajongók arról, hogy Marcsi egy rakéta, amely már csak arra vár, hogy gondos kezek égi pályára hajítsák, ahol aztán ütötökként szórhatja a dicsőség sugarait a városra, amely őt felnevelte, szárnyára bocsátotta.

Akadtak aztán szép számmal olyan olvasók, akikben ez a rakétás hasonlat ugyanazt a gondolatot ébresztette, tudniillik azt, hogy a rakéta végeredményben — szállítóeszköz. Nemcsak maga repül, mást, másokat is vihet magával a magasba!

Hárman

Hárman vannak.

Mint ahogyan három a kislány, három a magyar igazság és három királyfi szerepel a mesékben.

Talán az utolsó példa a legjobb. Némi módosítással. Nem három királyfiról, hanem három kiskirályról van szó.

Darida Gézáról, Hegyháti Zoltánról, doktor Vilt Ottóról.

Darida Géza állomásfőnök, a vasutasok Cservári Előre Testnevelő Körének elnöke.

Ugyanezt a tisztséget tölti be Hegyháti Zoltán, a Húsáru Gyár igazgatója, a Kinizsi Sport Club élén.

Doktor Vilt Pál kétszeres elnök, a Rekord Ruházati Ipari Szövetkezeté is, a helybeli Spartacusé is.

Az Előre a város legrégibb testedző egyesülete.

A Kinizsi a legeredményesebb, viszonylag persze.

A Spartacus a leggazdagabb, cservári méretekben természetesen.

Mindegyik elnöknek van hát mit irigyelnie a másik kettőtől. Nem is rajonganak egymásért feltűnő hévvel. Sőt, közelebb járunk az igazsághoz, ha azt mondjuk, hogy mindhárman megfojtanák egymást egy kanál vízben.

A város őket okolja a helyi sportélet pangásáért, ők egymást és a várost.

Zárt kör.

És akkor ennek a körnek a közepébe berobban egy tornászpalánta!

Egy olyan gyerek, akiből rövidesen nemcsak élversenyző, hanem magyar bajnok is lehet! Netán Európa-bajnok, vagy akár olimpiai aranyérmes!

Mit csinál ilyen esetben a három elnök?

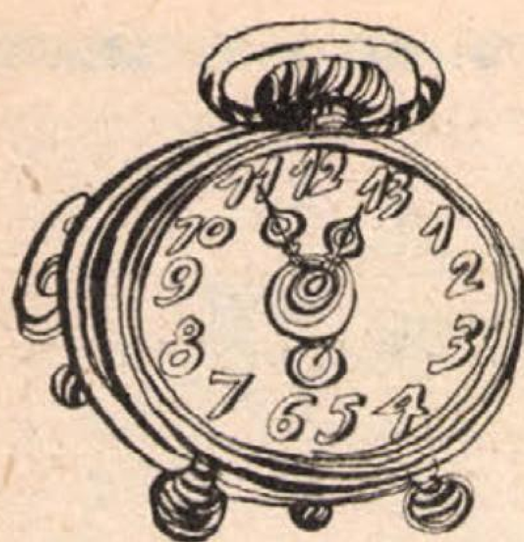
Azt, amit ilyen esetben igazi sportembereknek csinálniok kell! Félreteszik a kicsinyes egyéni és egyesületi szempontokat, leküzdik hatalomvágyukat, irigységüket, megfeledkeznek azokról a sérelmekről, amelyek előzőleg a szélrózsa minden irányából érték őket.

Tekintetüket az egyetemes magyar sportérdekekre függesztik, most mindent annak kell alávetni, hogy a Marcsi-rakéta startja zökkenésmentes legyen!

És munkához látnak!

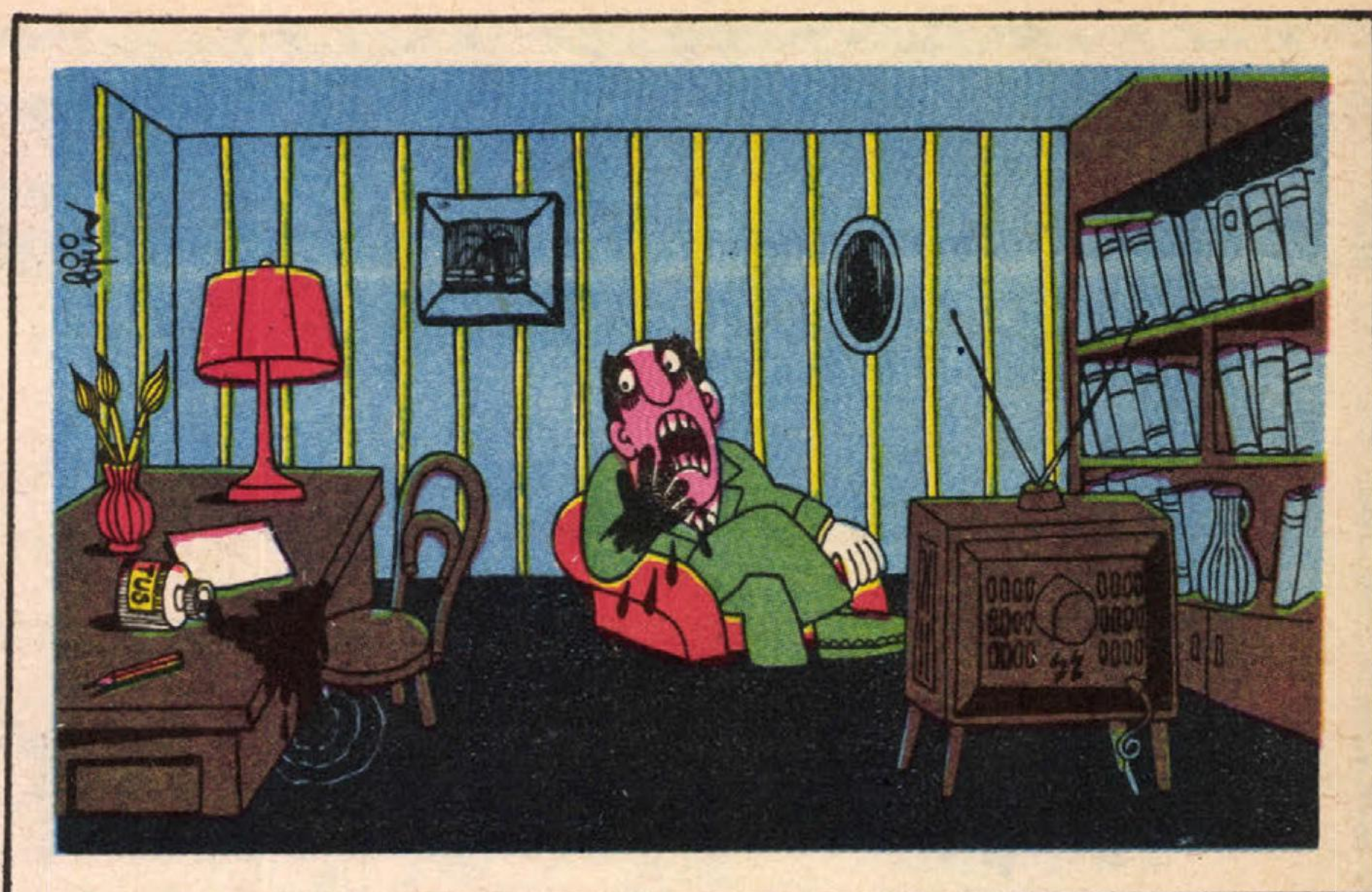
Miként még rajtuk kívül jónéhányan!

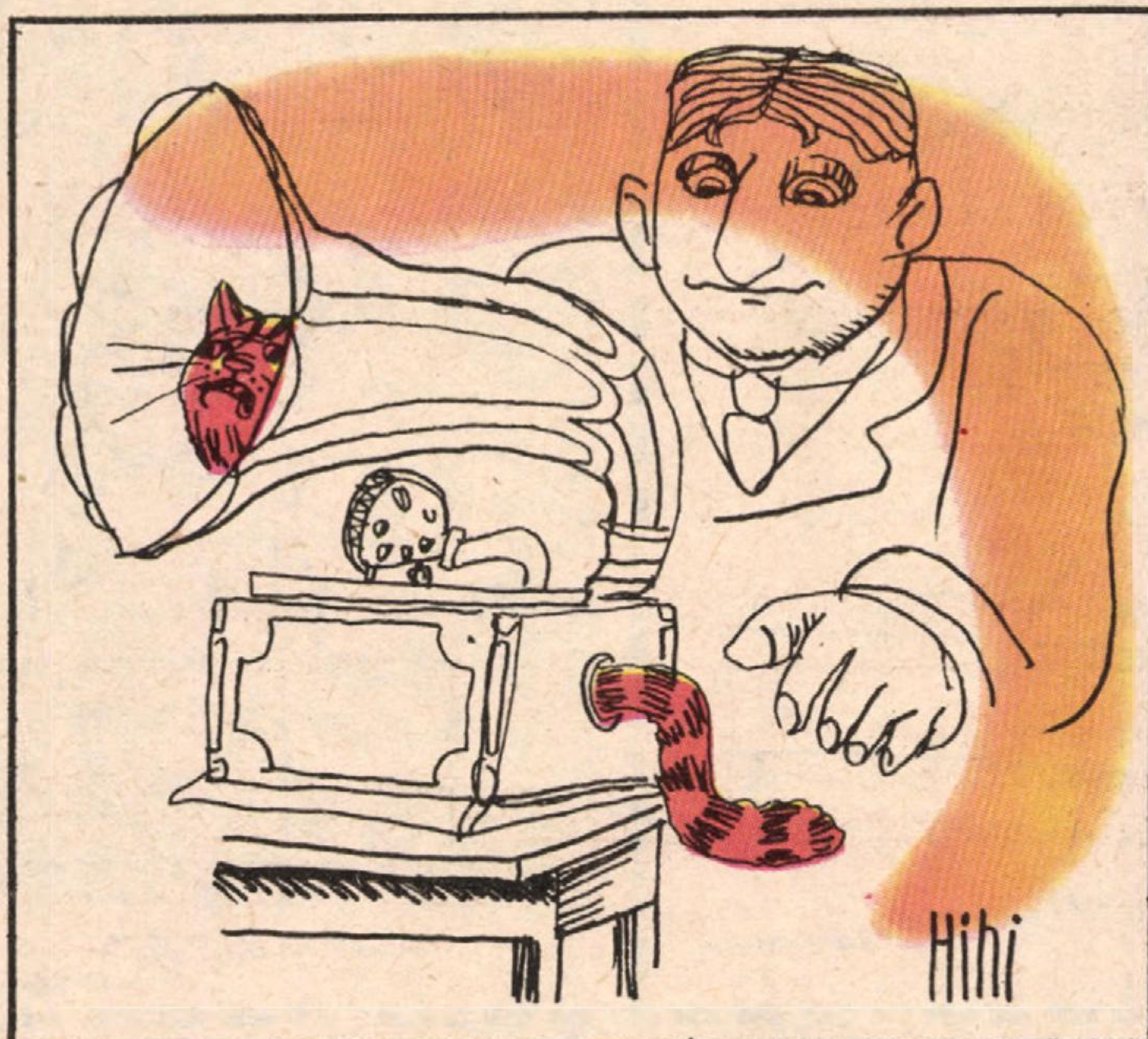
(Folyt. köv.)

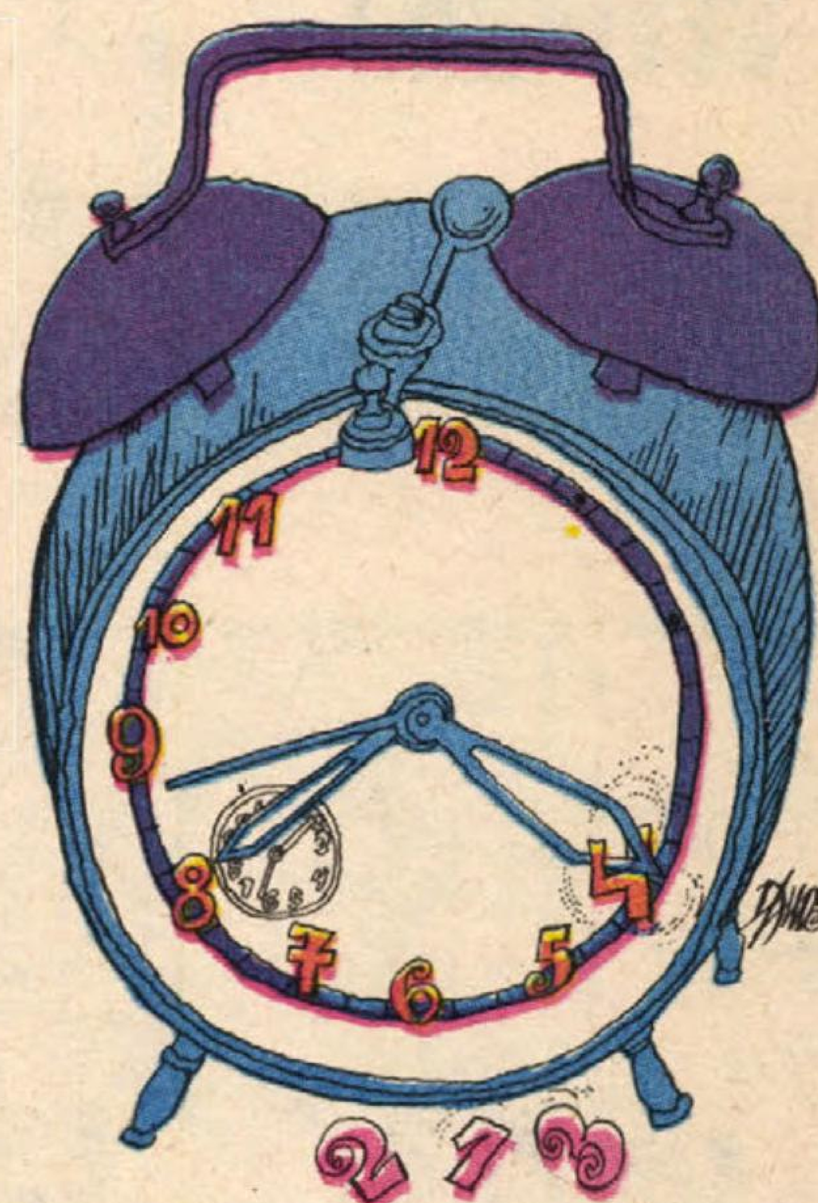
POLONDÓRA

1

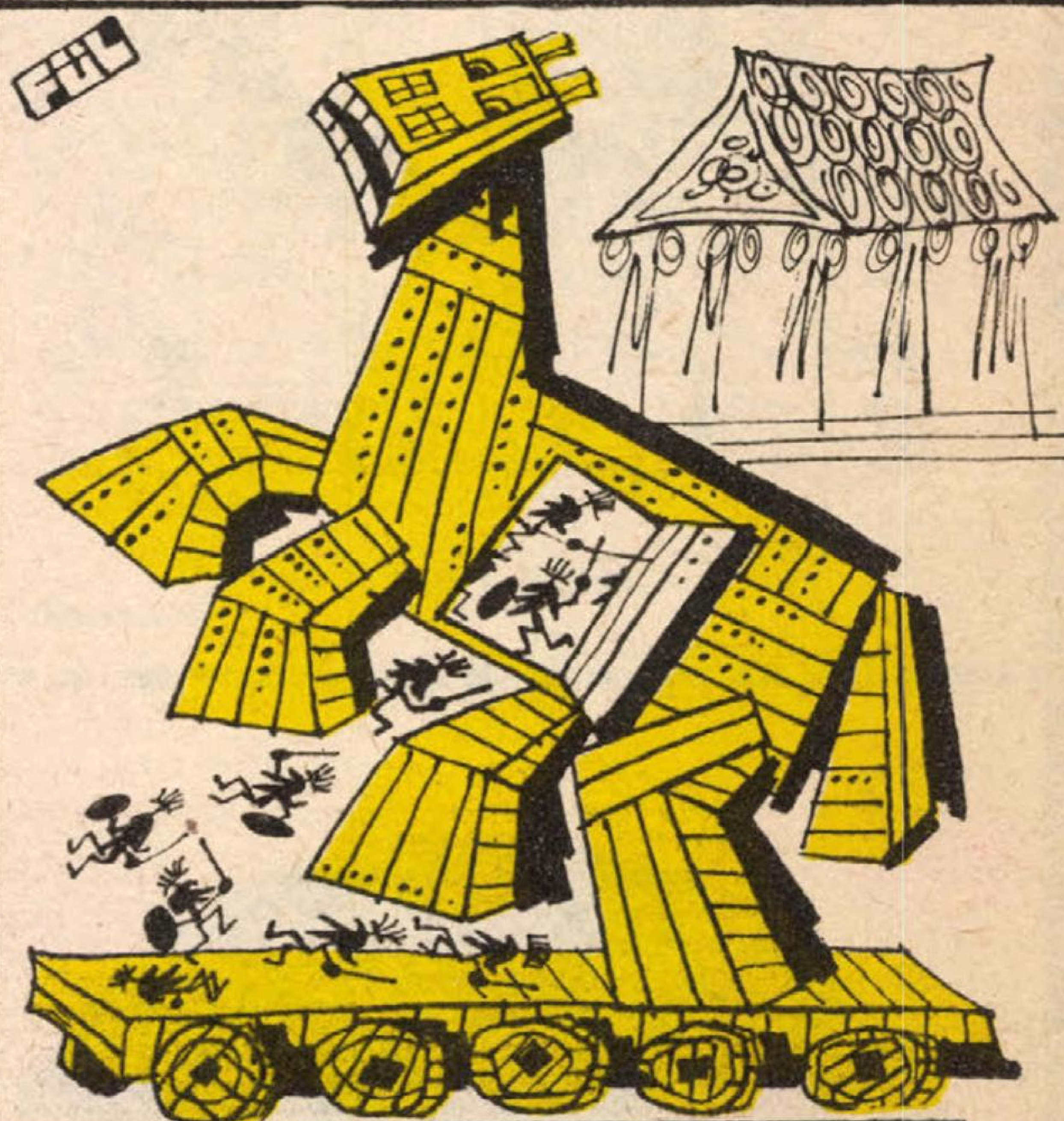

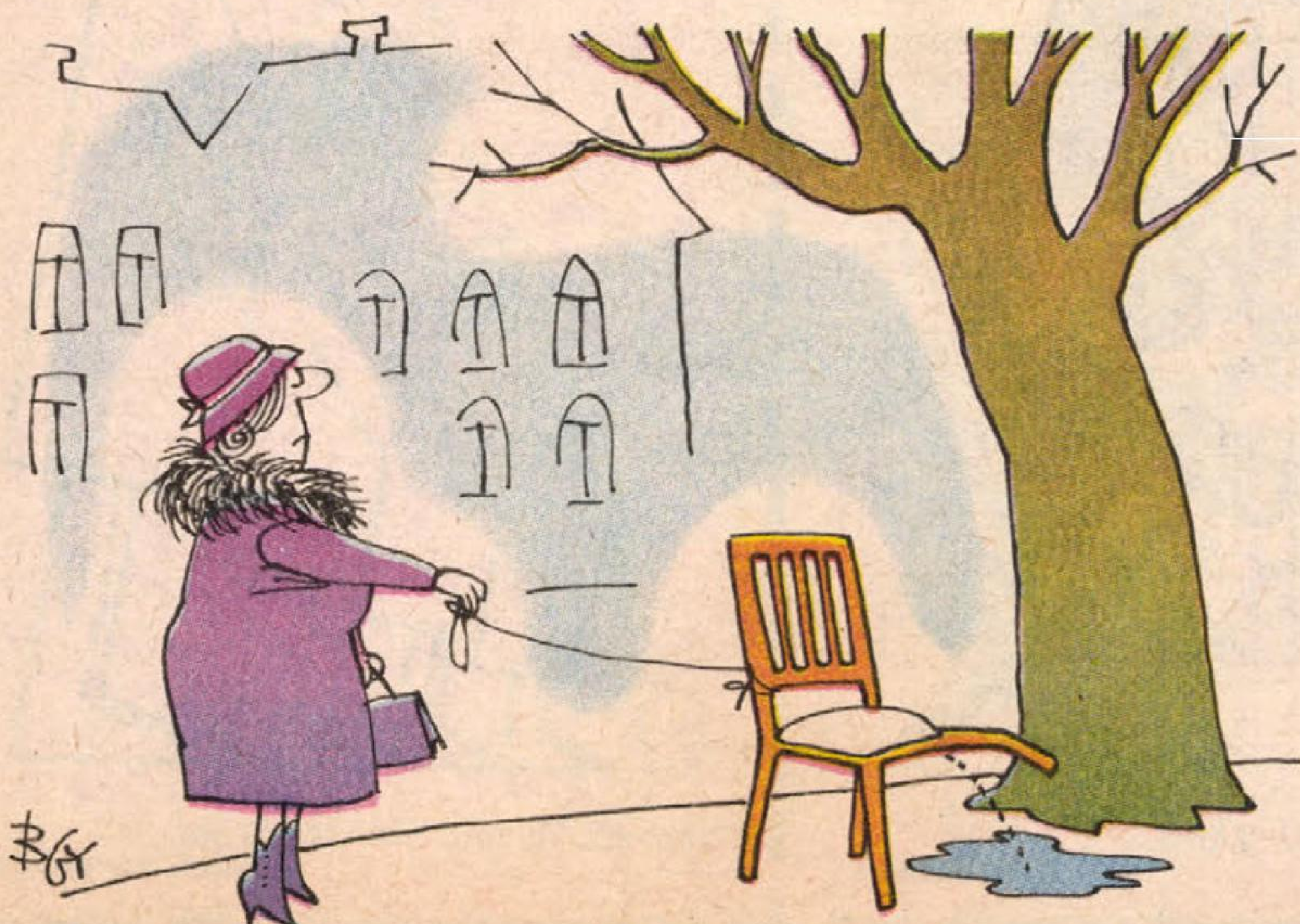
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
DALLOS,
TÓT
FÜLÖP
BRENNER,
SAJDIK

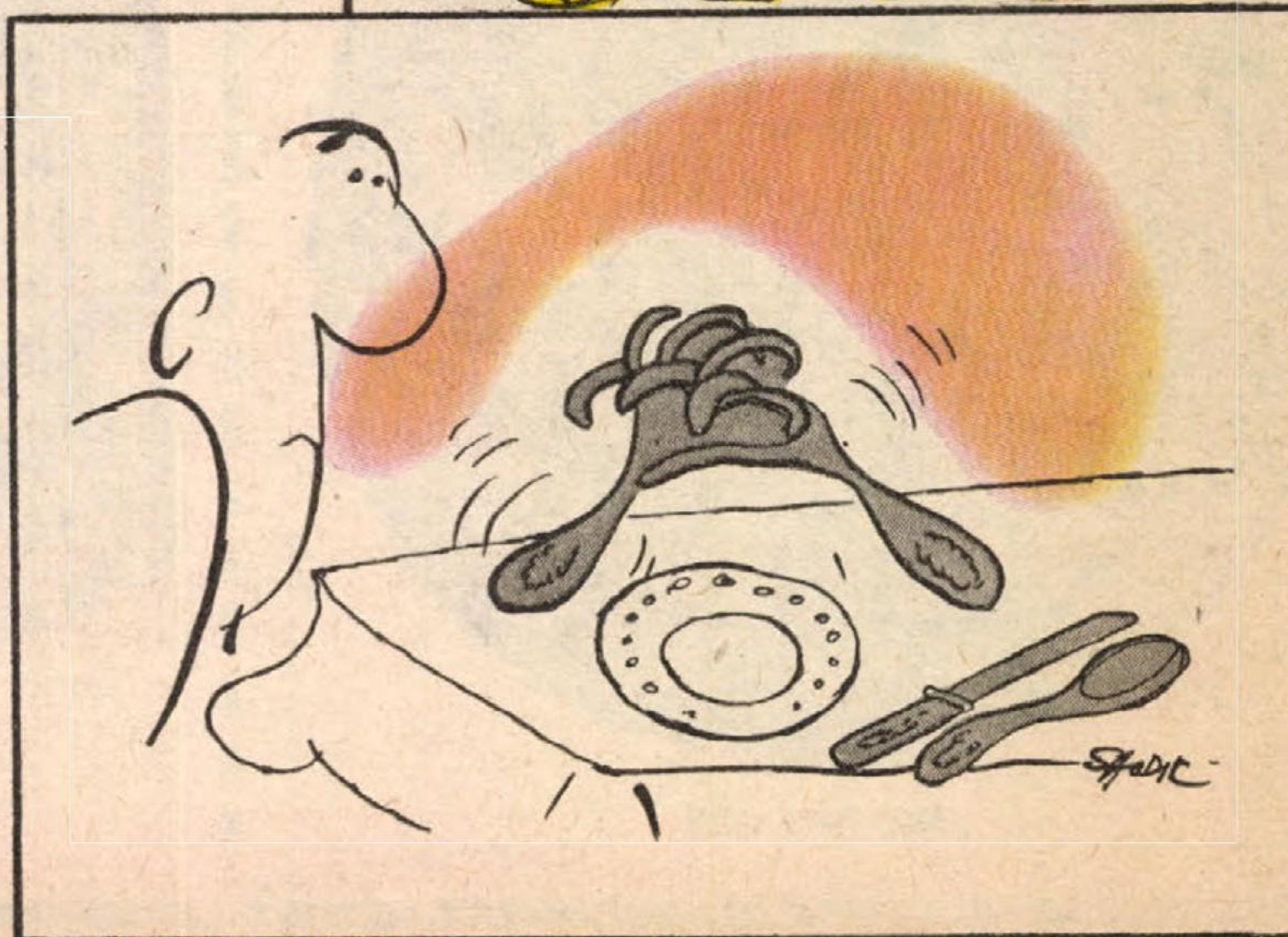

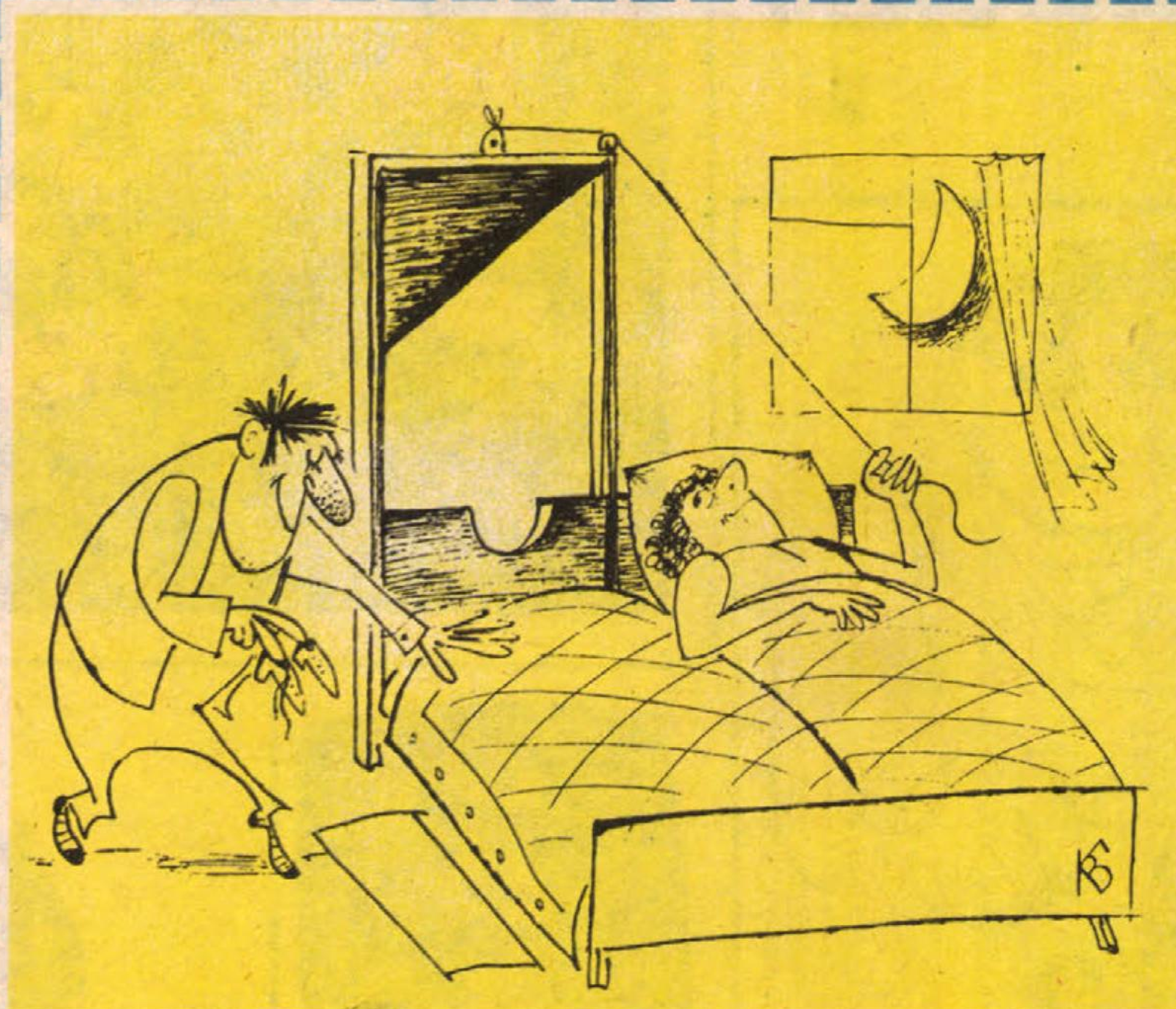

A VILÁG EGÉSZBEN MARADT, MERT MINDIG VAN MIN NEVETNIE!

A gabrovói nemzetközi karikatúra kiállítás anyagából ★ —

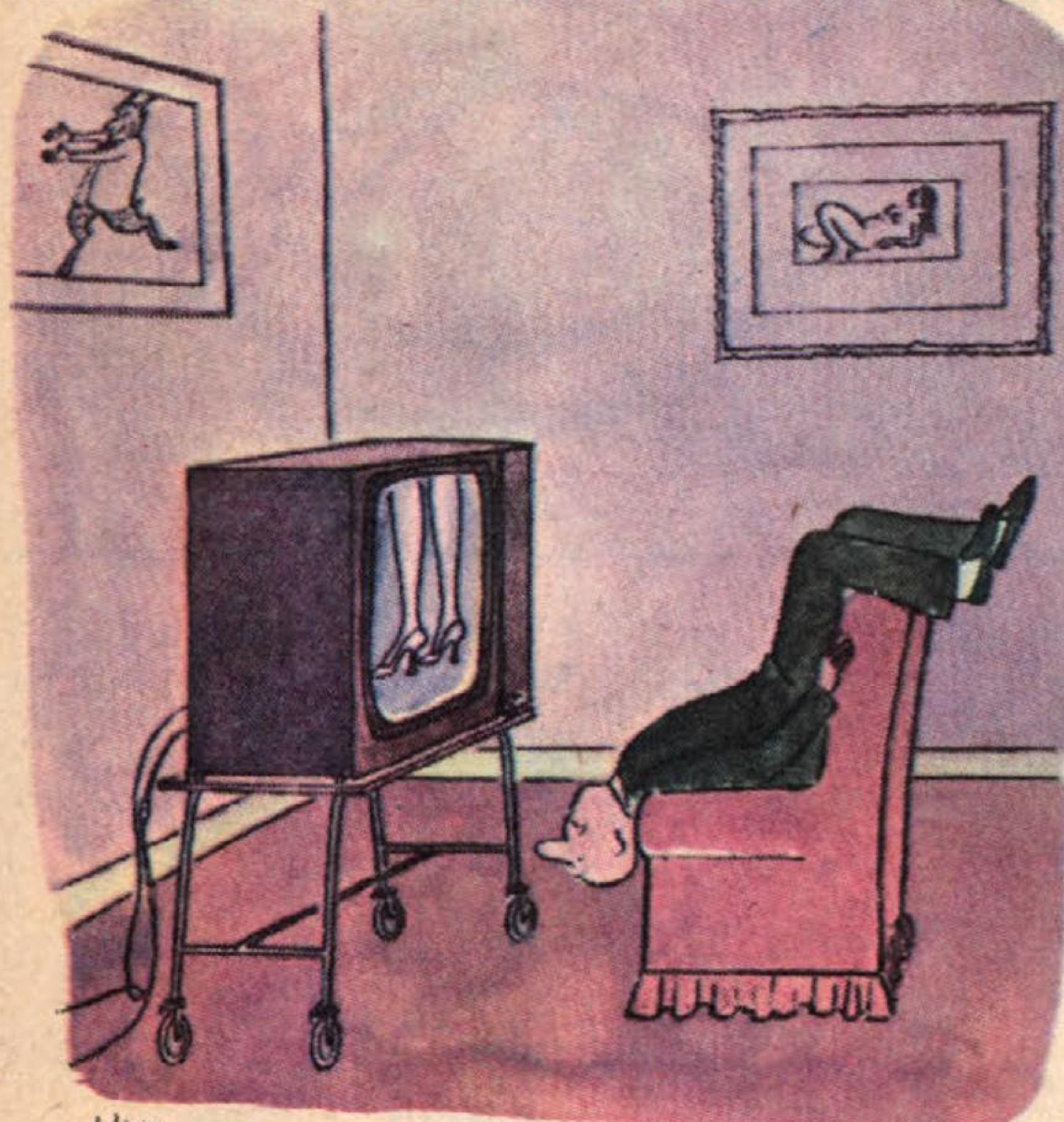

GALINA ÉS VALENTIN KAREJEV (Szovjetunió)

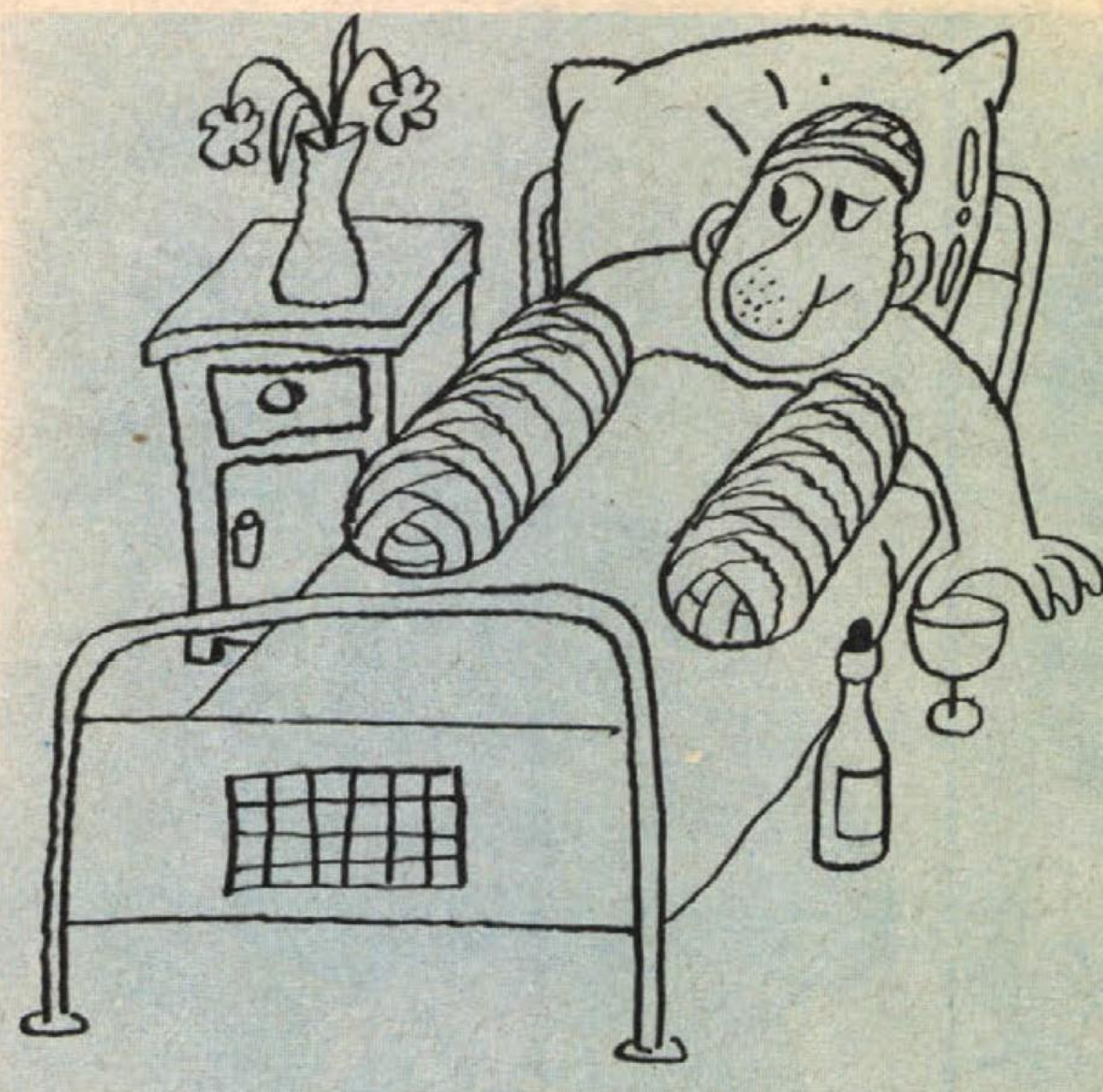

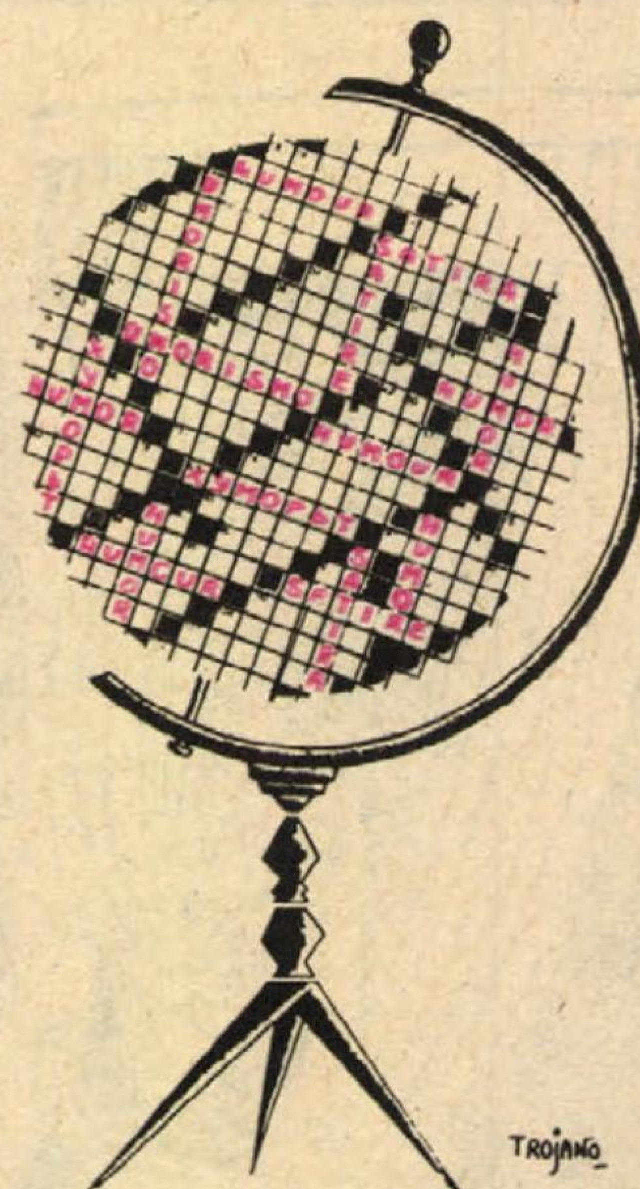
NIKOLAJ KAPUSTA (Szovjetunió)

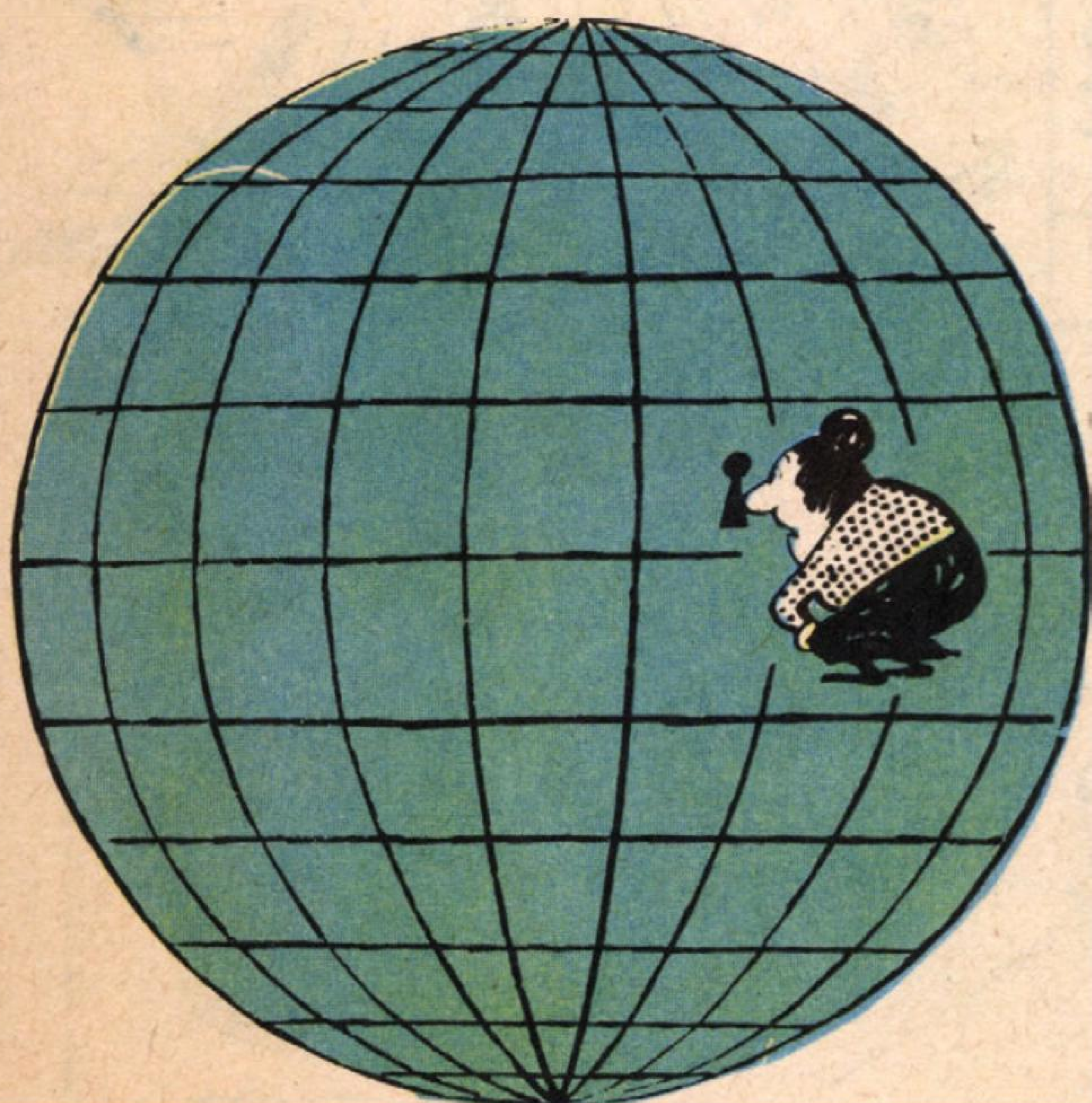
GABRIEL EDME (Franciaország)

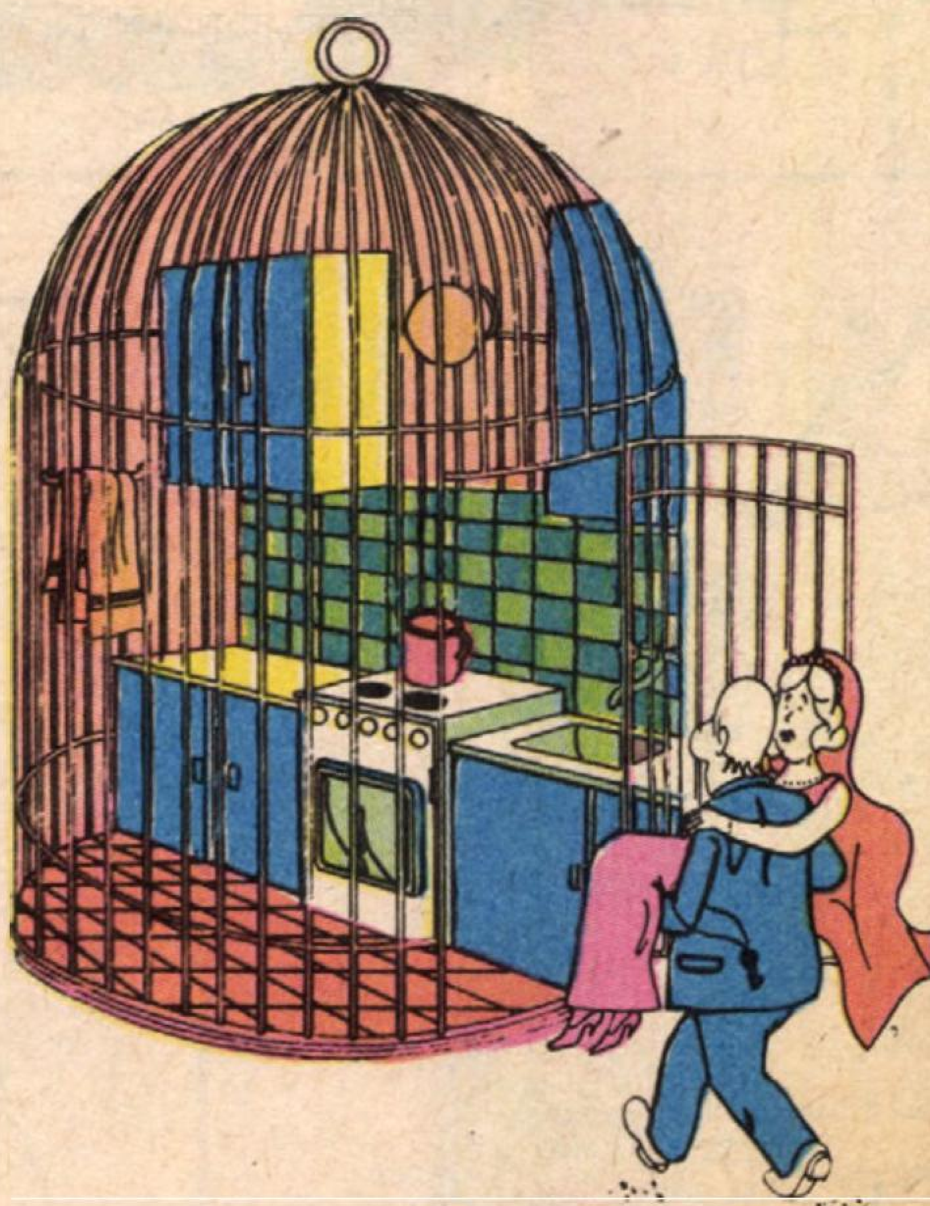
VALENTIN ILJEV (Bulgária)

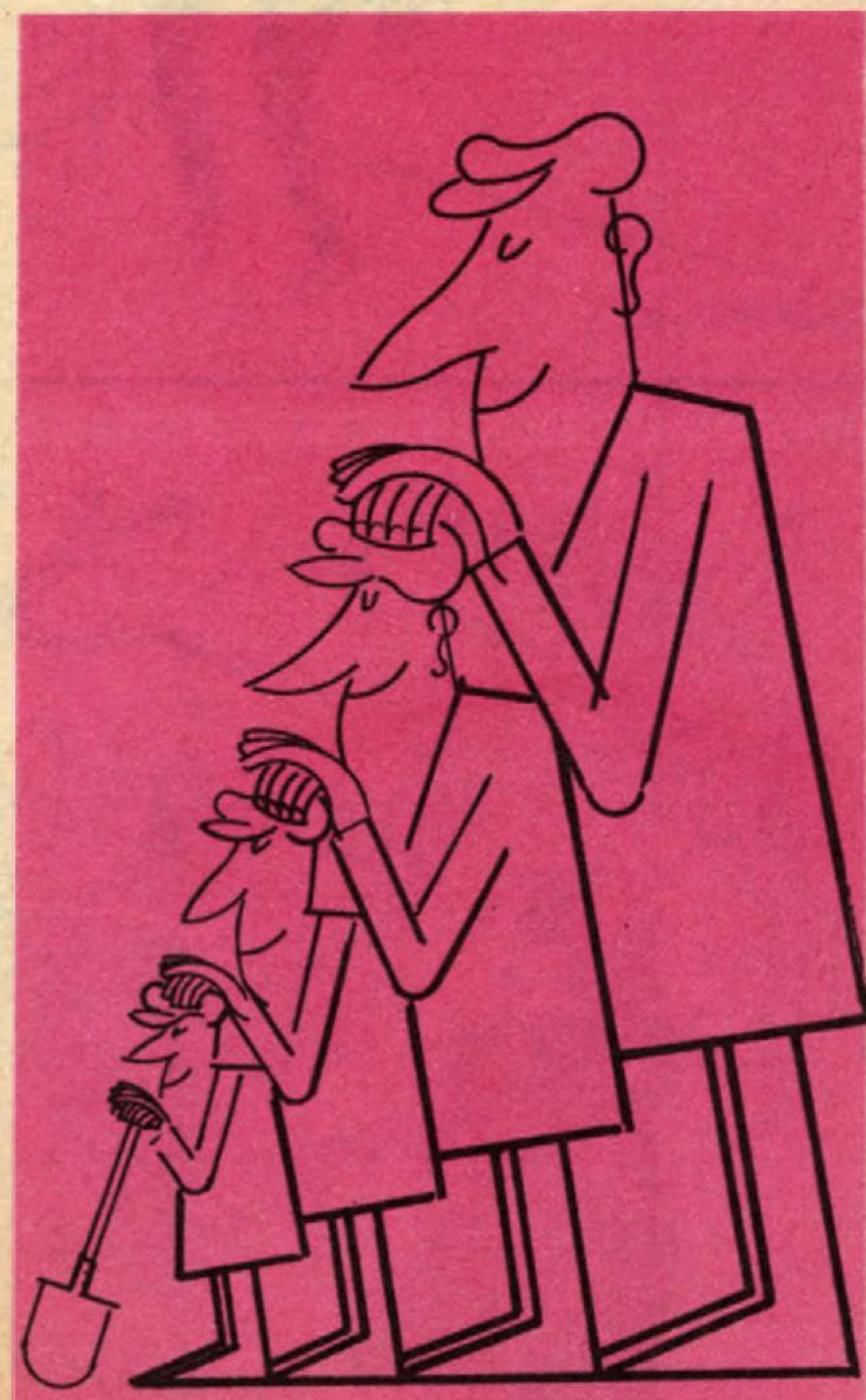
LICIO TROIANO (Olaszország)

JAROSLAV POP (Csehszlovákia)

DJURO VARGA (Jugoszlávia)

STANISLAV IBIS GRATKOWSKI (Lengyelország)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

A Vegyesebefőtt

I,o,

MSZ 1836

Gyártva: 1973 jun.

Nettósúly 870 g.
Töltősúly: 530 g.
Fogy.ár. 9,70 Ft
üveggel

KNER

Vegyes-e? De még mennyire vegyes. Nem csak a befőtt, a helyesírás is.

(Beküldte: Fehér Géza, békéscsabai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

TILOS HÉTVÉGEKEN a gépkocsik használata egyre több nyugat-európai országban az üzemanyagtakarékoskodás miatt. Az arab államok az USA és Hollandia ellen vetették be először az olajfegyvert, mert mindkét állam fenntartás nélkül támogatja Izrael agresszív politikáját. Első képünkön csak egy srác rollerezik az egyik néptelen amszterdami utcán, a második felvételünkön lévő tábla a sebességkorlátozásra hívja fel az autósok figyelmét

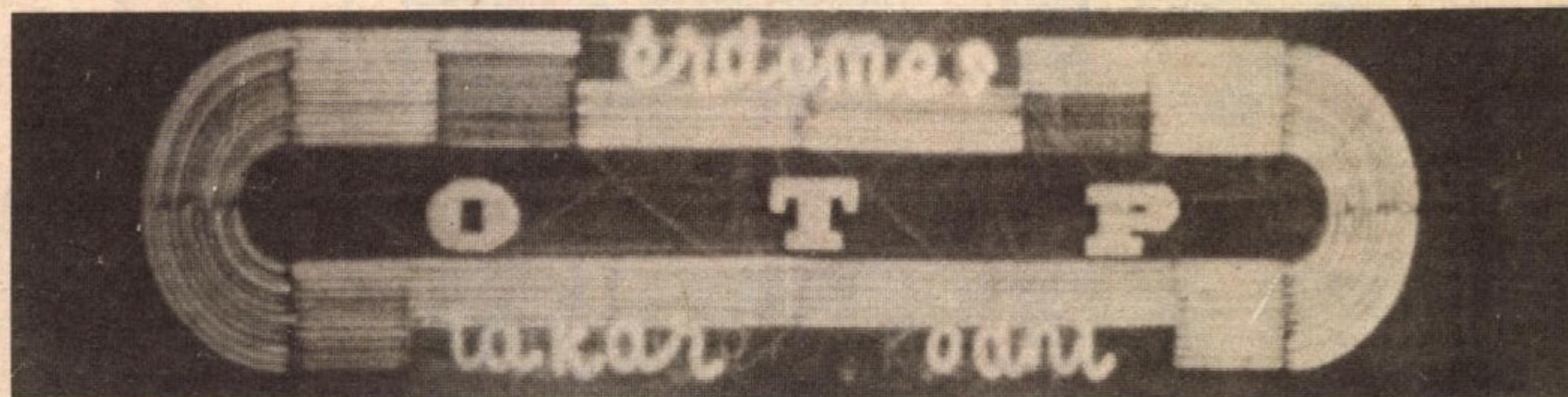
Roller? Miért ne nevezhetnénk inkább meglepő fordulattal például így: görkorcsolya?

(A Képes Újságban észlelte S. T. tatabányai olvasónk)

Kapuzárás előtt a földeken

Kulcs a mezőőrnél.

(A Zalai Hírlapban észlelte Pálvölgyi Zoltán gellénházi olvasónk)

Érdemes, vagy nem érdemes — azért se takarodunk.

(A pécsi OTP hibás neonját Maros István, beremendi olvasónk kapta lencsevégre)

ENERGIAVÁLSÁGGAL AZ EGÉSZSÉGÉRT

A zürichi Sport c. lap időszerű „tízparancsolata" svájci polgárok számára.

1. Reggelenként végy hideg zuhanyt. Ez megedz arra az esetre, ha részvényeid árfolyama süllyed.

2. Használd a tömegközlekedési eszközöket. A villamos után való vágta serkenti a vérkeringést.

3. Bojkottáld a liftet és a mozgólépcsőt, menj fel gyalog. Ez javítja állóképességedet és személyes hozzájárulásodat jelenti az energiatakarékossághoz.

4. Szokj le a dohányzásról, hogy a szobádat ritkábban kelljen szellőztetned.

5. Egyél kevesebbet. A zsírréteg amúgyis keveset melegít s egy csomót megspórolhatsz tüzelőre.

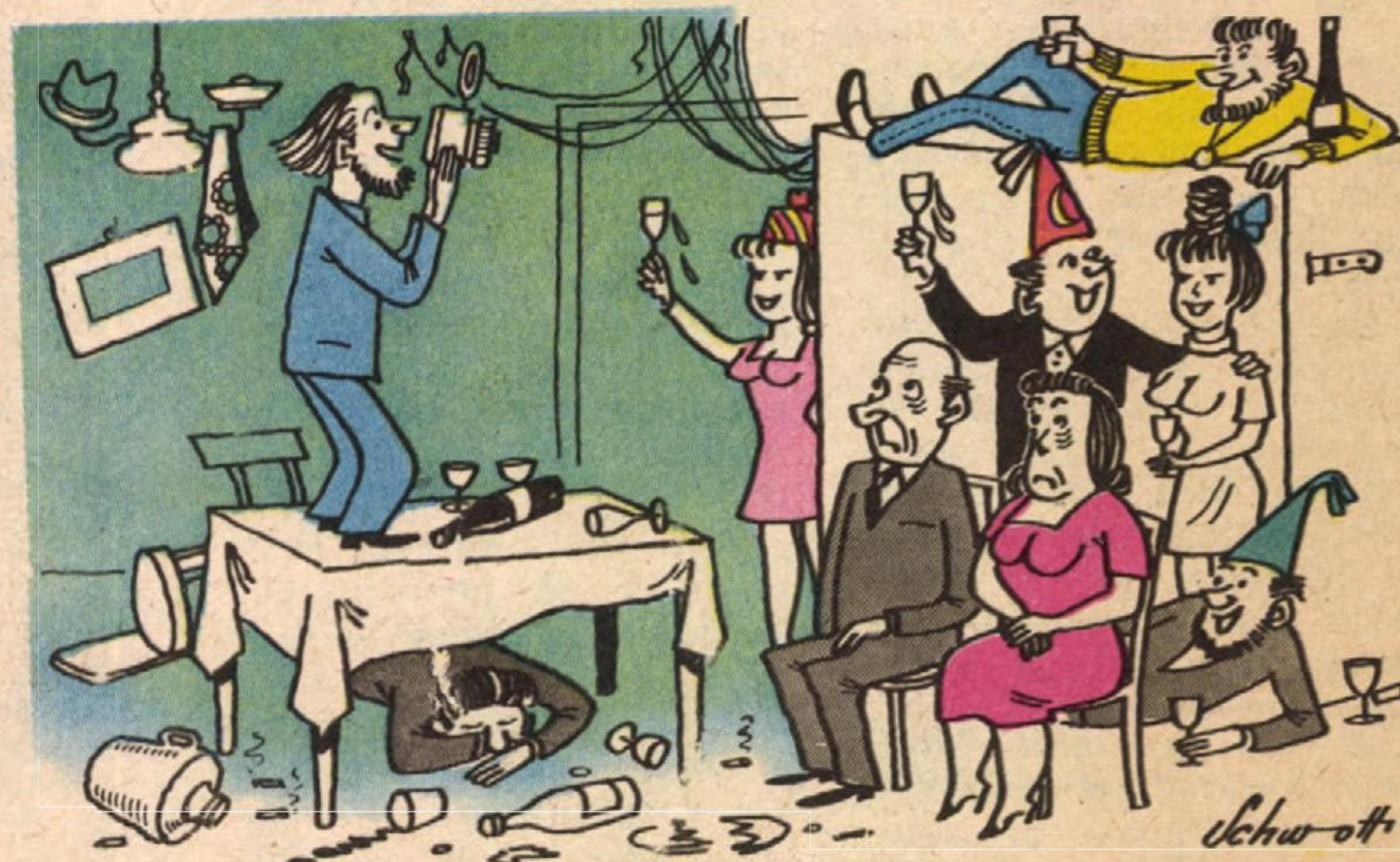
6. Tévé nézés közben végezz félóránként mély térdhajlításokat és fekvőtámaszokat. Melegít.

7. Szobakerékpárodat némi ügyességgel igazi kerékpárrá alakíthatod. Bevásárláshoz, kiránduláshoz remekül beválhat.

8. Az autómentes vasárnapok tiszta levegőjét használd üdítő kocogásra. Ismerd meg a városodat.

9. Emelj naponta több ízben szeneskannákat. A divatjamúlt olajfűtés helyett térj át a koksztüzelésre.

10. Köszönd meg az araboknak, hogy hozzásegítettek egészséged helyreállításához.

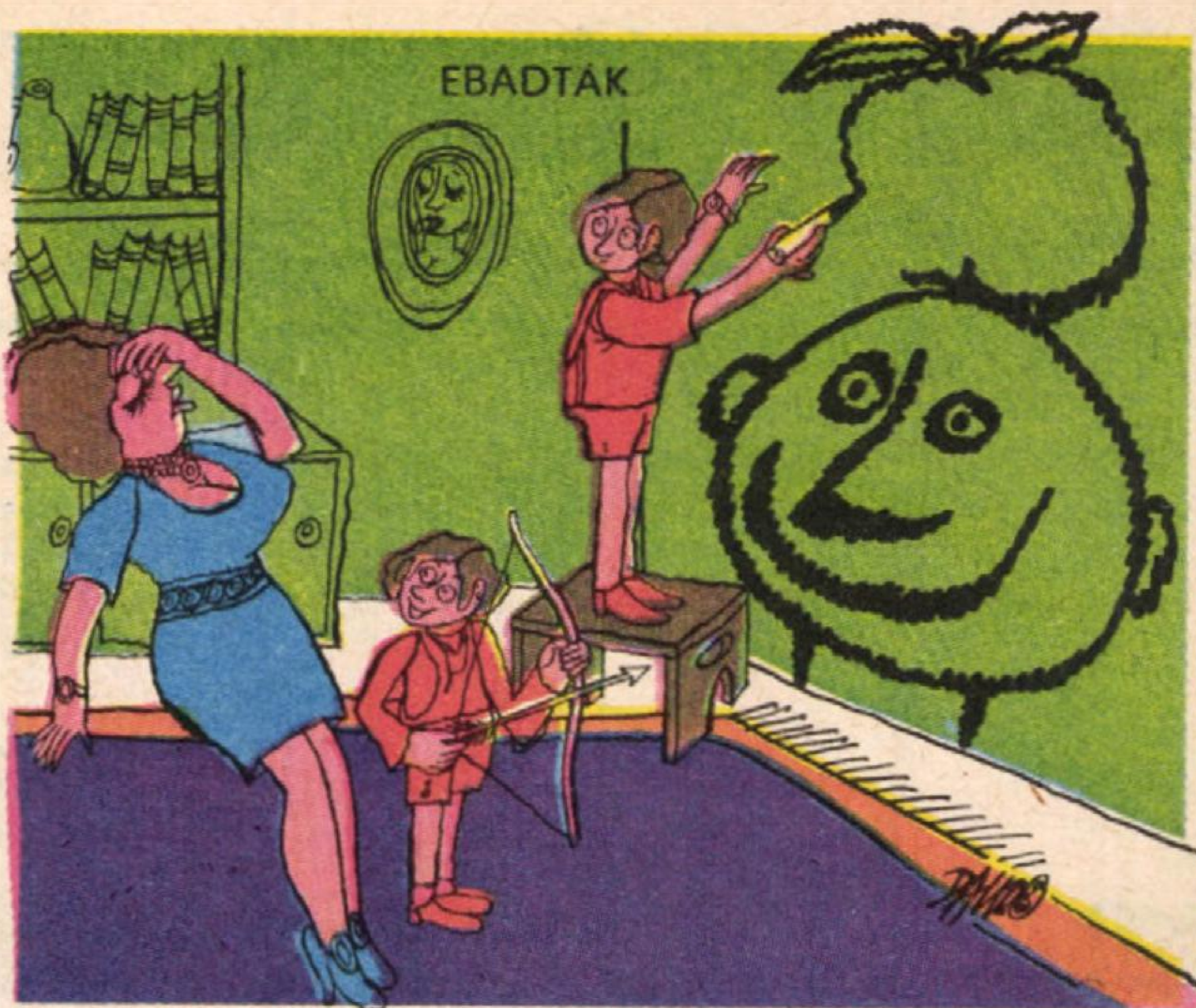
ÚJÉV HAJNALÁN

– Kérem a kedves szülőket: mosolyogjanak!

TÉLI SZÜNET AZ ISKOLÁKBAN

Dallos Jenő rajzai

EBADTÁK

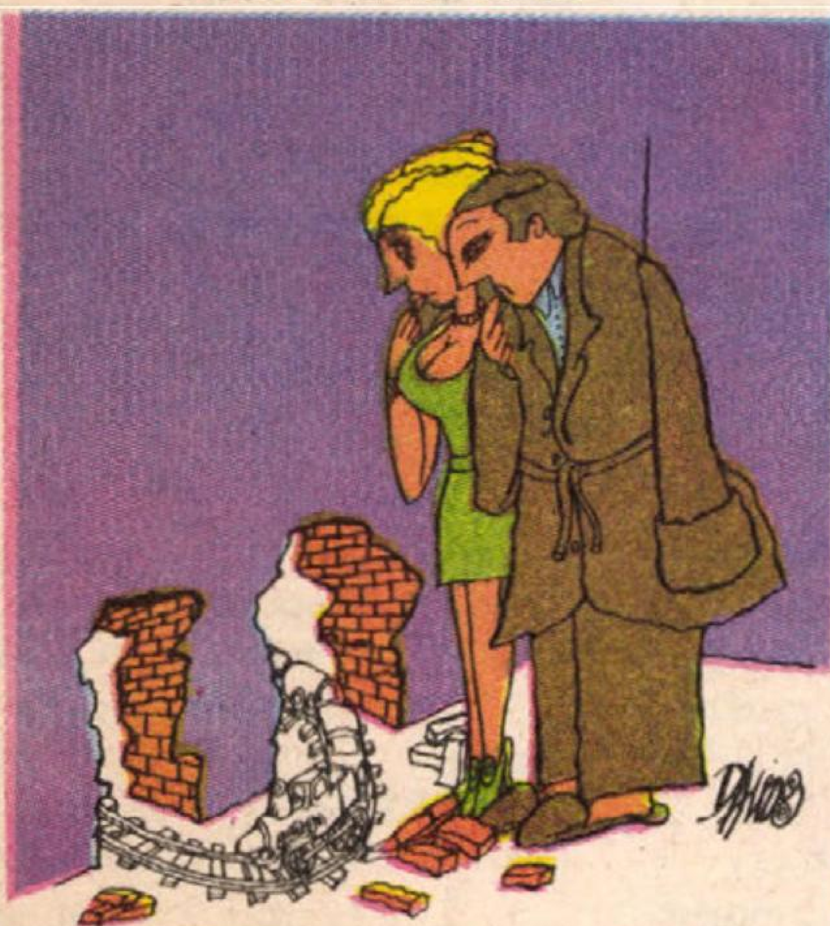
– Jaj! A frissen meszelt fal! . . .

CSALÁDTERVEZÉS

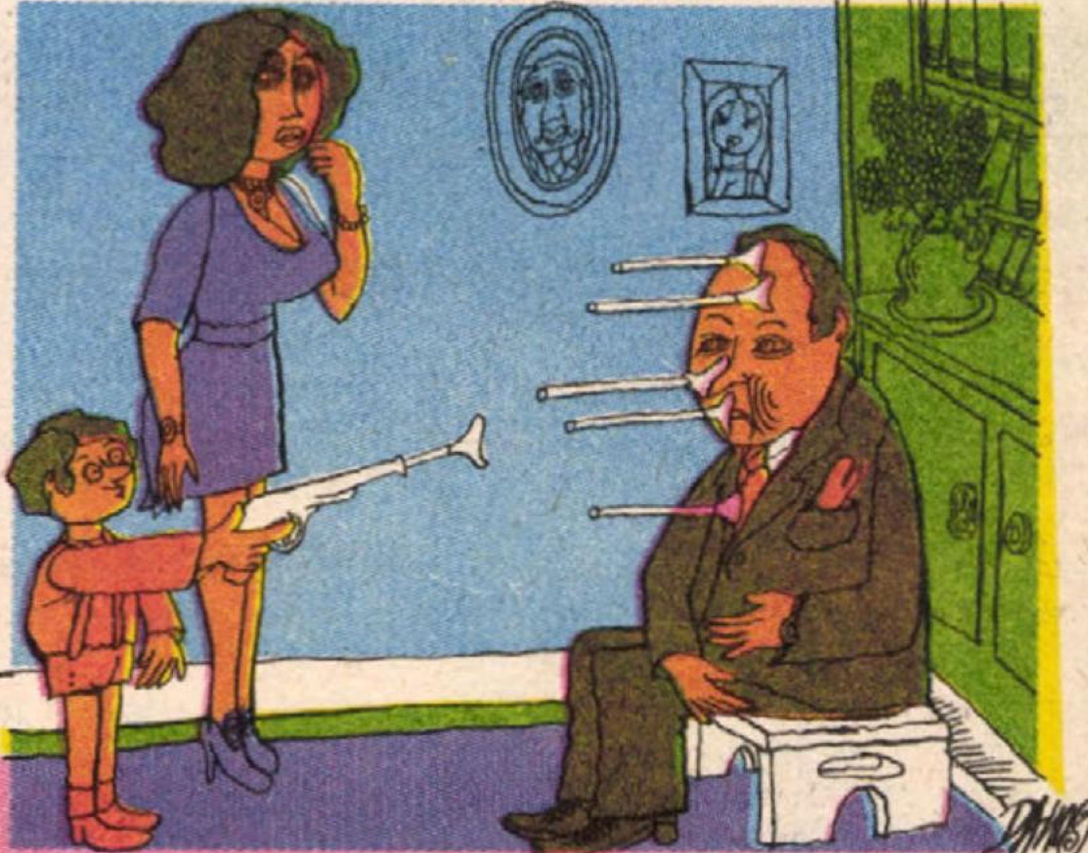

– Ha majd nekünk is lesz gyerekünk, visszaadjuk nekik . . .

MAGÁNLAKSÉRTÉS

MINDENT A GYEREKÉRT!

– Nem merek rászólni, félek, hogy lelki sérülést okoznék neki . . .

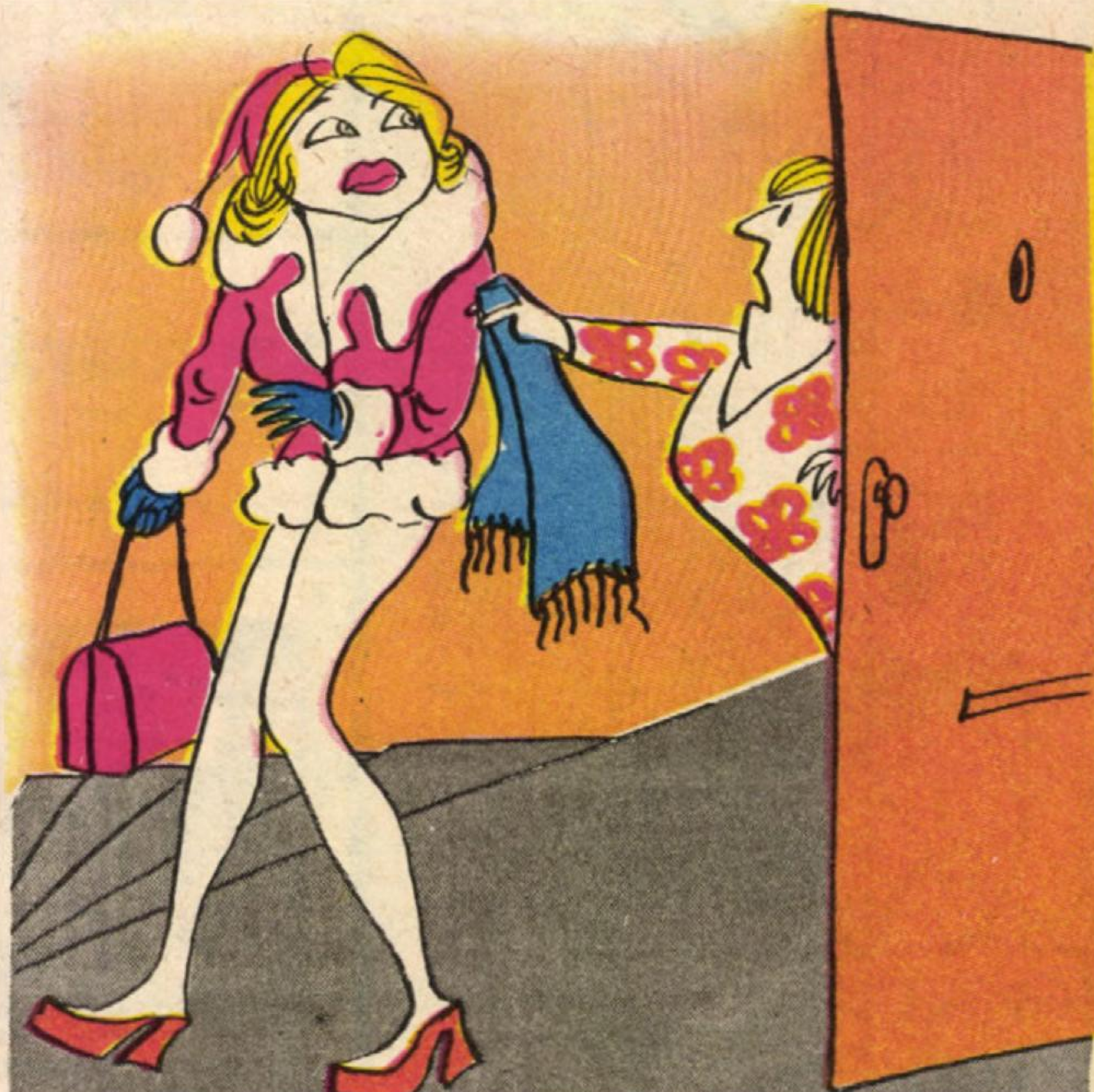

Egy erős és indulatos ember
Hevesen vitázott egy gyöngébb társsal
S hogy a szép szóra nem hajlott a másik
Az erős hasbaszúra egy hegyes nyárssal.

A gyönge elterült a földön
Hasából kikandikáltak a pucér belek
Az erős nézte, nézte, aztán így szólt:
Remélem, most már meggyőztelek?

B. Szilágyi János

GONDOS MAMA

– Vegyél sálat a nyakadba! Megfázol!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Karcsika, az óvodás türelmetlenül kérdezi a mamájától:

— Mondd, anyukám, mikor lesz nekem egy kistestvérem? Már úgy várom . . .

— Jaj, kisfiam, arra most nincs időm.

— Hiszen nem is kívánom én rögtön. Megszülethet, ha majd lesz időd. Például valamelyik szabad szombaton.

MEGHATÓ ESETEK

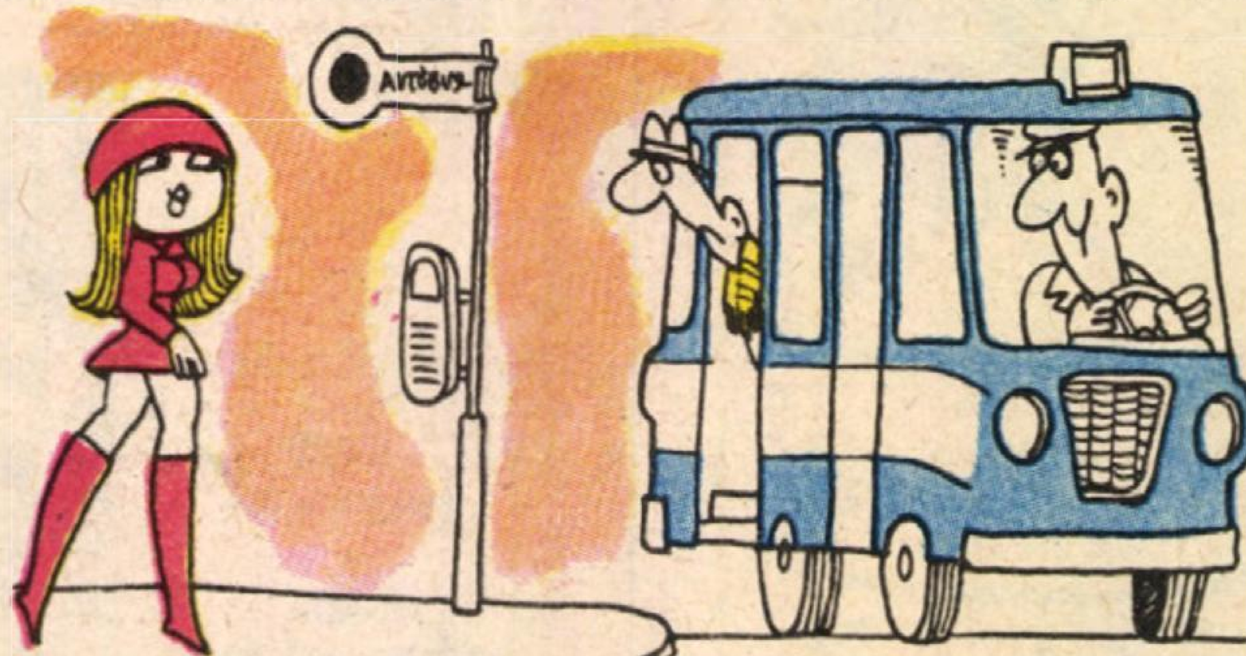
Van szívem, sőt lelkem is, de nem vagyok vajszívű, sem érzékeny lélek, a szentimentalizmus pedig igazán távol áll tőlem, mégis előfordult, hogy az elmúlt évben olykor könnyekig meghatódtam.

Elérzékenyüléseim okozói minden esetben az emberi jóság, az előzékenység és segítőkészség olyan megnyilvánulásai voltak, amelyek azt bizonyították, hogy — beszélhet akárki akármit — mi szeretjük egymást, gyerekek, s a szív a legszebb kincs.

A tucatnyi eset közül hadd meséljek el néhányat!

Reggel. Sietek az autóbusz megállója felé. Ha idejében észreveszem, és nem vagyok messze a megállótól, egy kis futással megelőzhetem. A szabály ugyanis az, hogy ha a megállóban nincs senki, és leszálló sincs, akkor a busz nem köteles megállni. Nos, abban a megállóban gyakran nincs senki, és csak olykor száll le valaki. A „játék" általában a következő: Én lógó nyelvvel loholok, a sofőr beletapos a gázba, s mivel az Ikarus jobban bírja tüdővel, elhúz mellettem.

Ám volt egyszer egy buszsofőr, aki nemhogy beletaposott a gázba, de lassított. Így még ki sem lógott a nyelvem, amikor a készségesen megnyitott ajtón fölszálltam. Ám azután sem indult. Gondoltam, talán nem vette észre, hogy már fölugrottam, tehát beintettem a fülkéjébe, hogy már indulhat nyugodtan. Ő megköszönte kedves fejbólintással, s indított — mihelyt az a csinos kislány, aki magas talpán mögöttem tipegett a

megálló felé, fellépett a buszra.

Én pedig elvonultam a peron sarkába, s ott sírtam a meghatottságtól, hogy lám, ilyen férfiak is vannak, akik nem csak engem, de még egy csinos kislányt is megvárnak.

Este. Szól a telefon a lakásomon. Barátom jelentkezik, hangja remeg az idegességtől.

— Képzeld — meséli — vásároltunk tegnap egy frizsidert, tudod, úgy minta szerint, mivel raktárról szállítják díjmentesen. Ma délutánra ígérték, vártuk mostanáig. Kilenc óra van, és sehol semmi. Most mellékes, hogy ez a várakozás milyen problémákat, s anyagi kárt okozott nekünk, maga a tény felháborító. Megérdemli a Keravill, hogy írj róluk néhány „kedves" sort.

Másnap reggel épp indulni akartam hazulról, hogy a néhány „kedves" sort bevigyem a szerkesztőségbe, amikor szól a telefon.

— Mégse bántsd a Keravillt — mondja a barátom —, most beszéltem velük, igazán kedvesek voltak. Elnézésemet kérték, s megmagyarázták, hogy a kocsijuk lerobbant, azért nem szállították a frizsidert, de a mai napon egész biztosan . . .

Tetszik érteni? Nem a Keravill hívta föl a vevőt a szállításra megadott időben, hanem megvárták, amíg a vevő reklamál másnap, akkor aztán elnézést kértek.

Én nem tudom, ki hogy van vele, de engem ez is úgy meghatott, hogy sírva fakadtam.

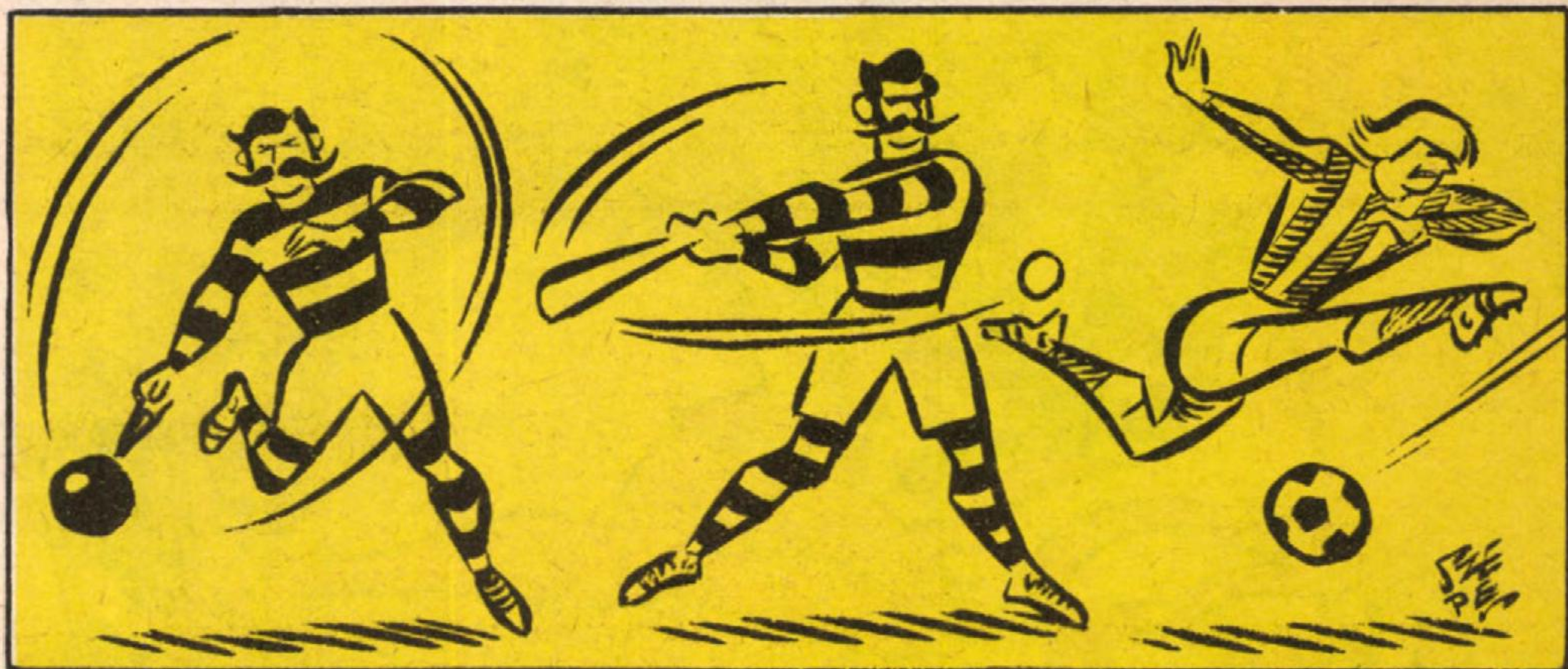
Sólyom László

A HÁZŐRZŐ EB

– Megvettem ezt a villát, hogy a kutyám után ne kelljen adót fizetnem!

ELFELEJTETT MAGYAR SPORTOK

Füleslabda | Méta | Labdarúgás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Képzeld, különváltan élő feleségem ágya fölött éjszaka leszakadt a csillár.

— És nem történt semmi baja a feleségednek?

— Neki szerencséjére a hajaszála sem görbült meg, csak a társbérlőjének tört el a dereka.

273. rejtvényünk megfejtése:

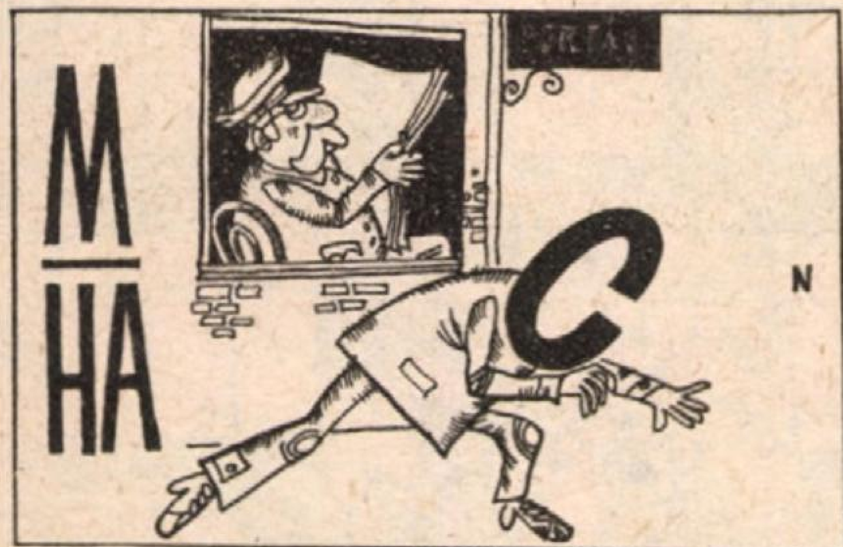
R G E

Réges-régen

A 100 forintos díjak nyertesei:

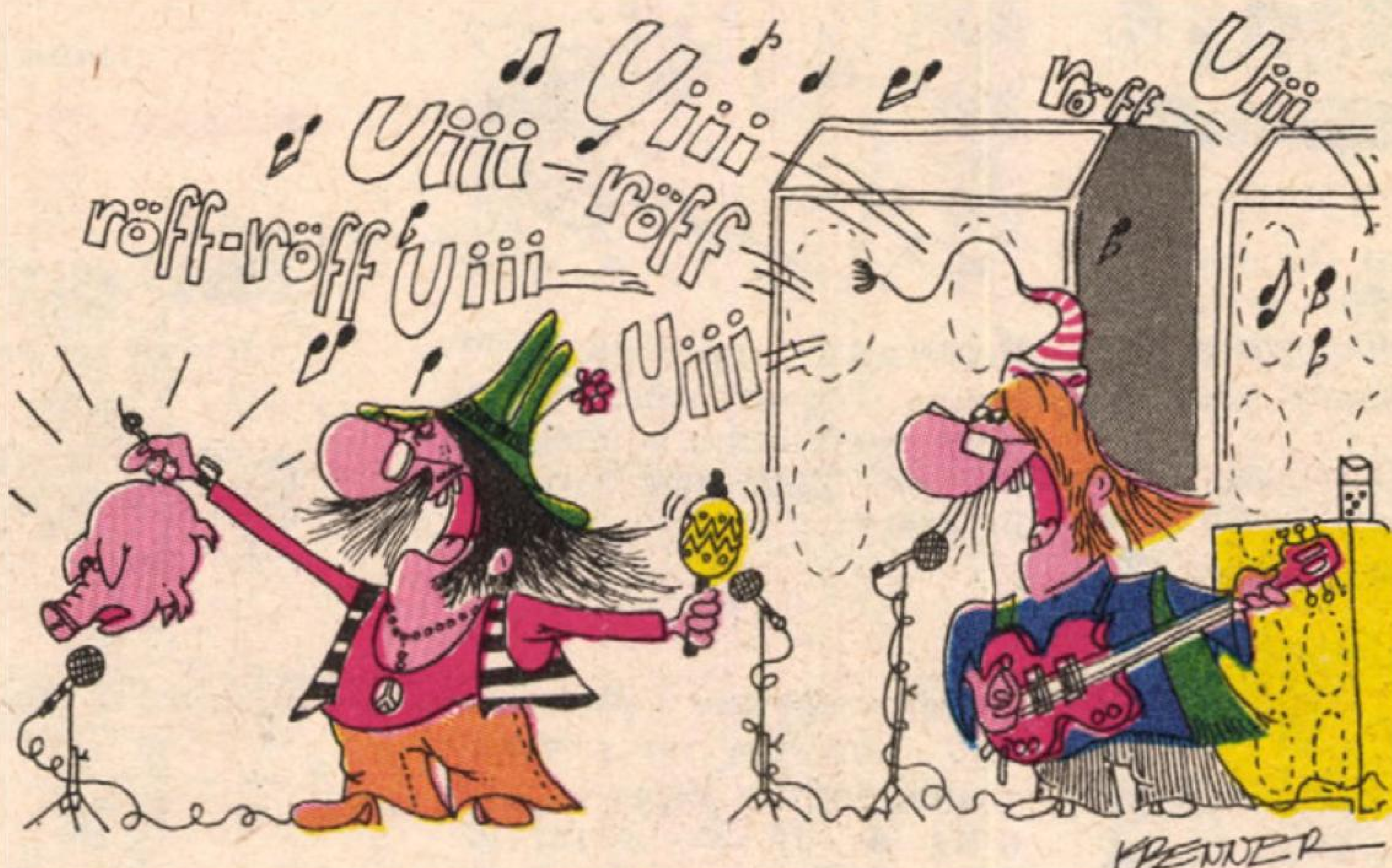
Berta Ágnes, 1124 Bp., Szánkó u. 5.
Kenéz Ilona, 2344 Dömsöd, Kuruc u. 8.
Karácsondi András, 8801 Nagykanizsa, Pf. 153/X—23.

274. REJTVÉNYÜNK

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 31-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

SZILVESZTERI KONCERT

PEHELY-SÚLY

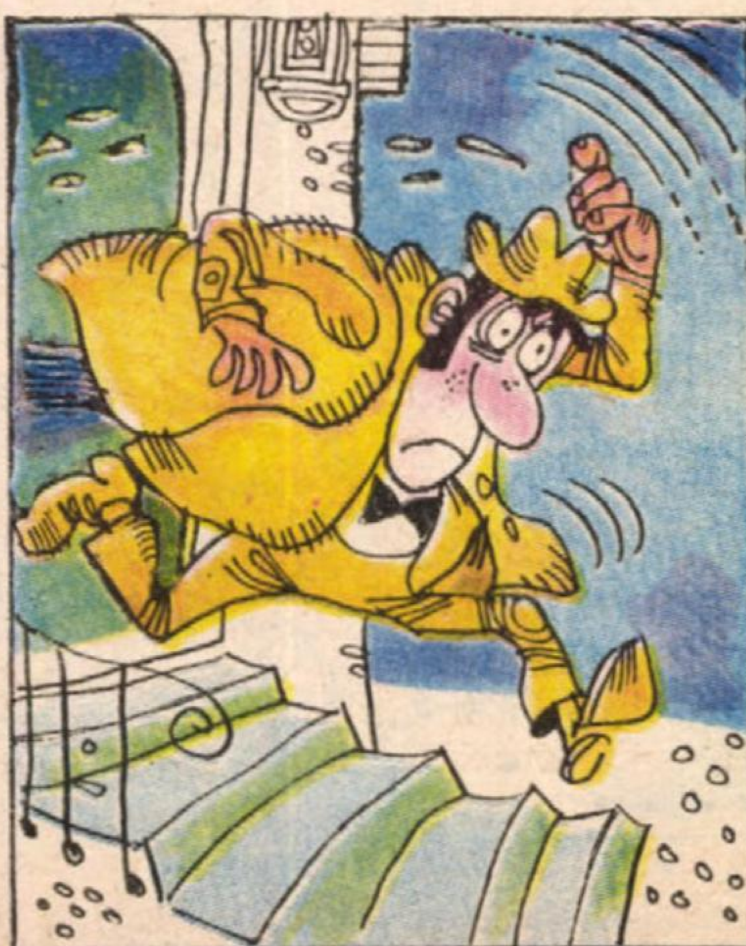
– Ajtót! . . Huzat van! . .

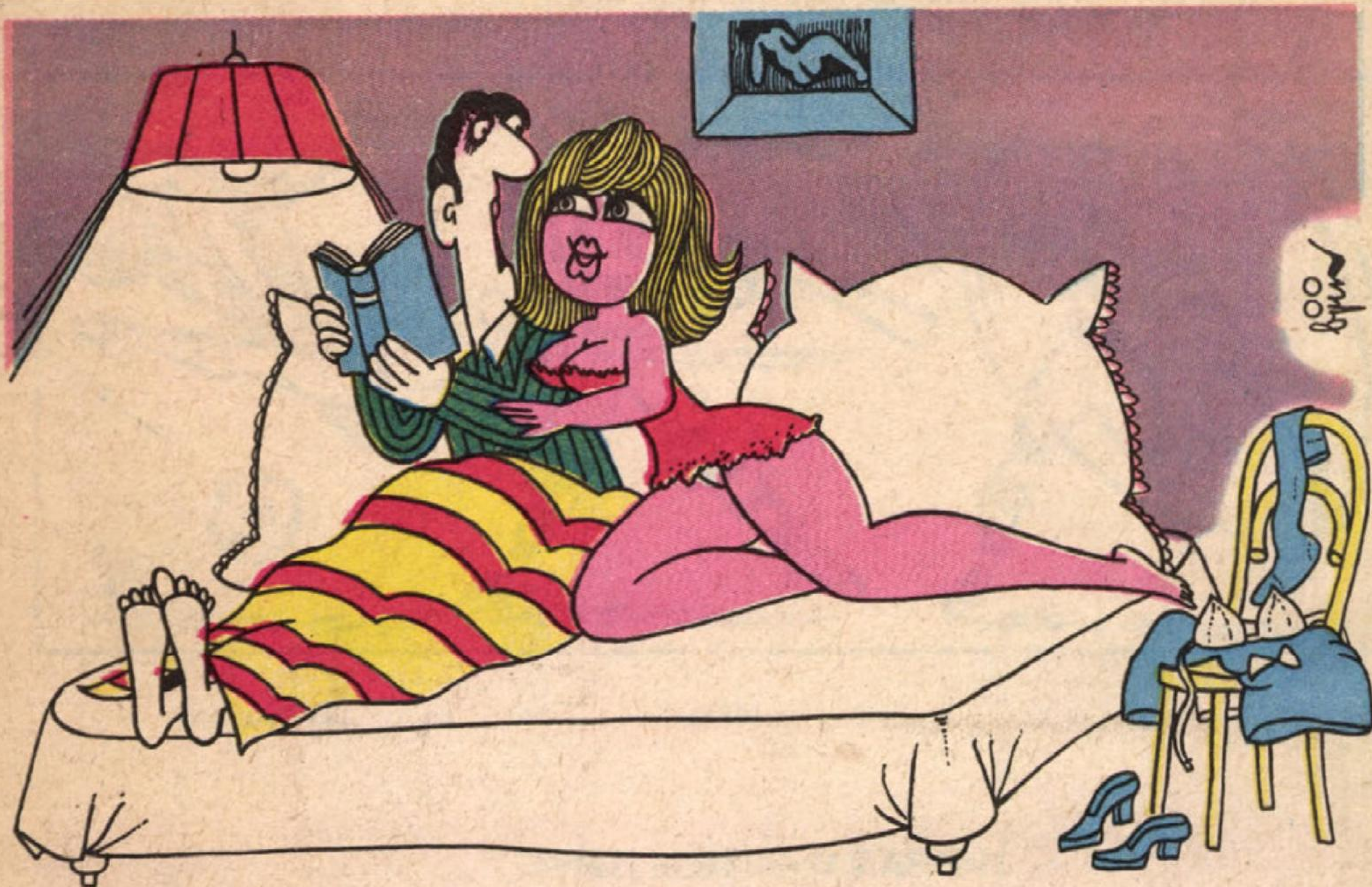
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337 2-52 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

CSALÓDOTT FÉRFI

– Csak azért jött fel hozzám Lilike, mert hallotta, hogy van egy új detektívregényem? . . .

KEDVES ISMERŐSÖK

– . . . hát persze, hogy az elvonókúráról ismerjük egymást! . . .

tribün

A Greenville-on-Thames pályáján nemrégiben megverték a bírót. A klub elnöke szent esküt tett a szövetségben, hogy hatásos intézkedéseket foganatosít. Az állóhely bejáratánál a következő mérkőzésen óriási homokzsák függött. Olyasféle, amilyet a bokszolók használnak. A zsák oldalán fehér betűkkel ez állt:

— Ezt üsd. Mindannyian jobban járunk.

Azóta sértetlenül távoznak Greenville-on-Thames-ből a játékvezetők. De a homokzsák előtt állandóan sorban állnak a szurkolók.

*

Az angol proficsapat új edzőt szerződtetett. A menedzser a papír aláírása után titoktartásra szólította fel a mestert.

— Szeretném, ha mindez köztünk maradna — mondta. — Nem szükséges a dolog anyagi részét szellőztetni.

— Számíthat rám — mondta az edző. — Én legalább annyira szégyellem, mint ön.

Joe Louis, a felejthetetlen Barna Bombázó, a profi nehézsúly exvilágbajnoka mondta George Foremanről, a mai világbajnokról.

— Ha azt mondanám, hogy meg tudnám verni

Foremant, az dicsekvés lenne. Ha azt mondanám, hogy nem tudnám megverni, az hazugság. Inkább hallgatok.

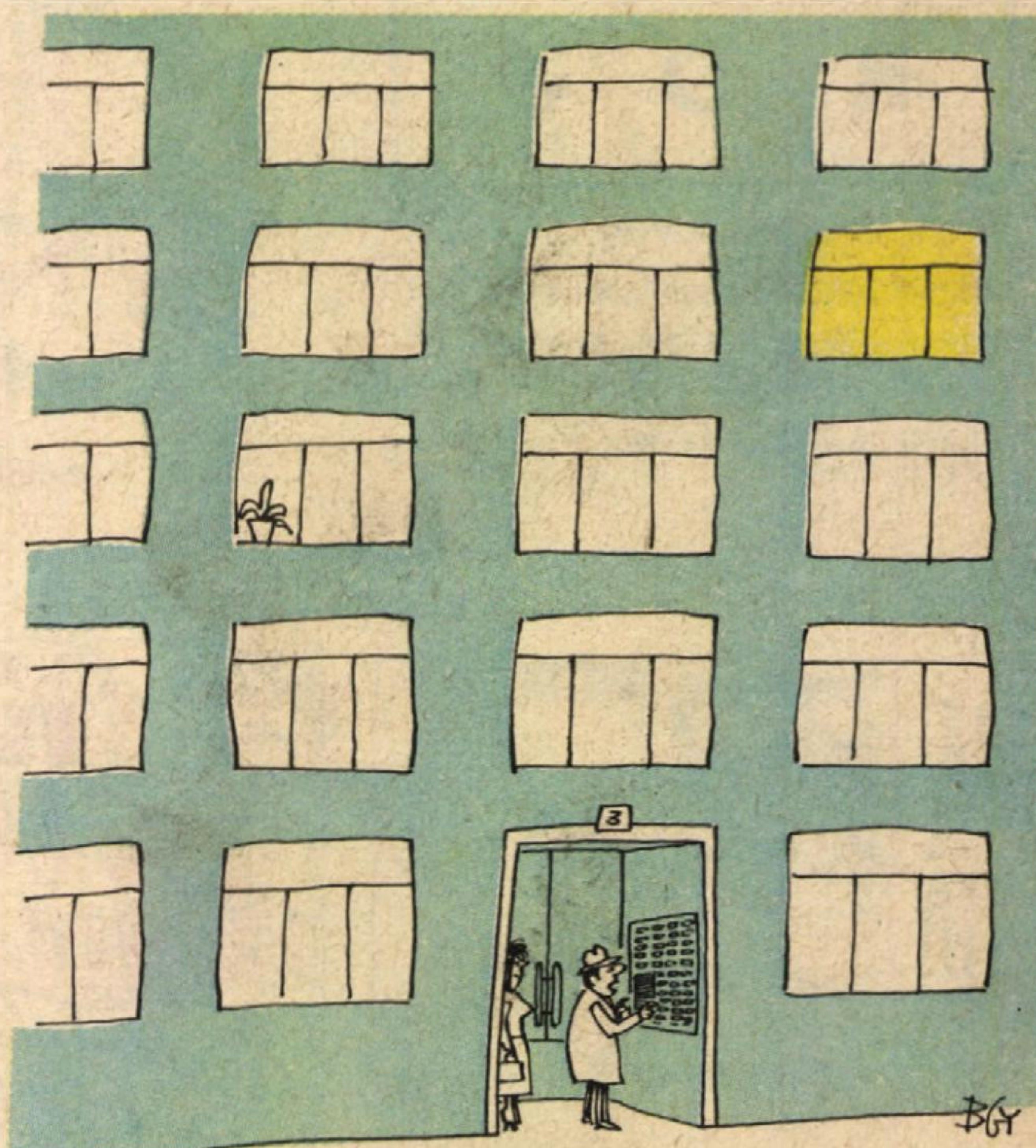
*

Még egyszer Foreman. Egy amerikai konzervgyár a világbajnok képét ragasztotta a tejesüvegekre, ezzel a felírással: „Ez a bivalyerős, legyőzhetetlen kemény fickó mindennap a mi tejünket issza.”

Egy hétre rá megjött a konkurrencia válasza. A másik üzem üvegein egy kedves csecsemő képe volt látható. És a szöveg: „Nem kell bivalyerősnek és legyőzhetetlen, kemény fickónak lenned. Ezt a tejet már csecsemőkorodban is megihatod.”

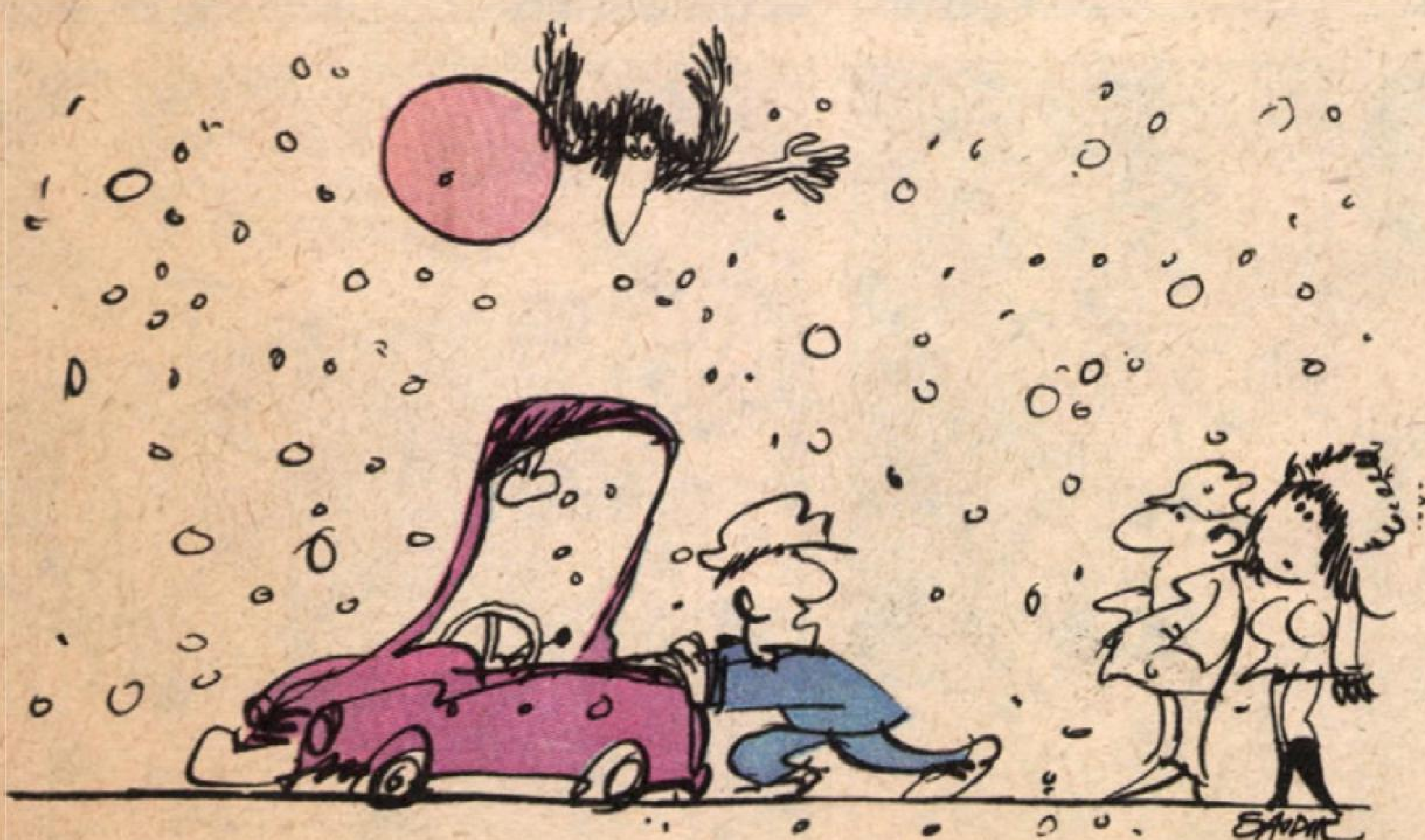
(p. p.)

KAPUTELEFON

– Micsoda kérdés? Hát persze, hogy szeretlek!

AUTÓPIAC

– Tudja, mit adnának Nyugaton egy ilyen kocsiért, amelyik alig fogyaszt?

SZÓNOKI KÉSZSÉG

– Emberek! Történelmi időket élünk! . . .